မျှော်တလင့်လင့်

စာရေးဆရာ – Charcol

Source – အချစ်တက္ကသိုလ် (http://achittatkatho.net)

ယောက်ခမကြီးကမျက်နှာချိုတယ်
ညွှန်ကြားရေးမှူးဦးမောင်မောင် သက်ပြည့်ပင်စင်ယူခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။
ရုံးမှာစီစဉ်ညွှန်ကြားနေကျ လူဆိုတော့ အငြိမ်းစားယူလိုက်တော့လည်း ငြိမ်ငြိမ် မနေတတ်ရှာပေ။
အခုတလောမှာ ဘာကိုမှအလိုမကျဖြစ်နေသည်။
ဦးမောင်မောင်ကတော် ဒေါ်မိမိက ဦးမောင်ထက် သုံးနှစ်လောက်ငယ်တော့ ခြောက်ဆယ်၏ ဟိုဘက်ကို
သီသီစွန်းလာပြီဖြစ်သည်။ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ တစ်ဦးနှင့်တဦး ချစ်ကြိုက်ပြီး ယူခဲ့ကြသော်လည်း
နှစ်ပေါင်း၃၀ကျော်
၄၀ တွင်းရောက်လာပြီဆိုတော့ မျက်နှာကြောက တယ်ပြီး မတည့်ချင်လှတော့ပေ။ ပြီးတော့
ဟိုကိစ်စတွေလည်းမရတော့တာကလည်း သိပ်ပြီးကြည့်မရစရာပဲလေ။

ဦးမောင်မောင်ကတော့ သူ့ ချွေးမ ရွှေစင် လေးကိုစိတ်ထဲစွဲပြီး သူ့ လီးကမအိုသေးကြောင်းသိလာသည်။
ချွေးမ ဆိုလို့ ပြောရဦးမယ်။
ဦးမောင်မောင်ရဲ့တစ်ဦးတည်းသော ချွေးမလေးပေါ့။ ဦးမောင်မောင် ဒေါ်မိမိတို့မှာသားနှစ်ယောက်ရှိပြီး
သားအကြီးမောင်ကျော်တို့လင်မယားကို အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ထားတာဖြစ်သည်။ (သားအငယ်
မောင်ဝင်းကတော့
စီးပွားရေးလုပ်ပြီး သူ့ရုံးခန်းနားမှာပဲ အိမ်ငှားနေတော့သည်။) ပထမတော့ ချွေးမဆိုတာ ကိုယ့်သမီးလိုပဲမို့
ဦးမောင်ဘယ်လိုမှမနေ၊ ဒါပေမယ့် လူကြီးလူကောင်း လူရိုးကြီး ဦးမောင်မောင်မှာ ဝေ်နေတာလဲကြာ၊
အိမ်အပြင်မှာလဲ
အပျော်မရှာတတ်သူမို့ ရွှေစင် ရဲ့ကပိုကရို အိမ်နေရင်းအလှကိုပဲ ကြည့်ရင်းစိတ်ဖြေနေရတာများလာသည်။
စွံကားဖွံ့ထွားသောရွှေစင် ၏ ဖင်ကြီးက ဦးမောင်မောင်ကို အသက်ရှူမှားစေသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်။ ဖင်ကြီးက
အကိတ်ကြီးဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဦးမောင်မောင်ကသာ မသိတာ၊ သူ့ချွေးမ ရွှေစင် က
ယောက်ခထီးကြီးရဲ့အကြည့်တွေ မရိုးသားတော့တာရိပ်မိသည်။ သူမကိုယ်တိုက်က ဒီလိုအကြည့်ခံရရင်

စိတ်လှုပ်ရှားတာကြောင့်ရော အန်ဒရယ်လဲမရှိလောက်ဖူးလဲ ထင်လို့လွှတ်ထားလိုက်သည်။
တခါတခါသူမကပင်စပြီး ဦးမောင်ကို စ ပေးတတ်သည်။
ဦးမောင်ရဲ့ရှေ့မှာကုန်းပြီးတခုခုလုပ်နေတတ်တာ၊ ဦးမောင်မောင်ကြည့်နေလောက်ပြီဆိုရင် သူမဖင်ကြီးတွေ ခါရမ်းသွားလောက်အောင်ကို လမ်းလျှောက်ပြလိုက်တတ်သည်။ ယောကျာ်းတွေ သူမကိုကြည့်တာ ရွှေစင်အဖို့မထူးဆန်းတော့။ သူမတို့ မိသားစုက အဝေးပြေးကားတွေထောင်ထားတာမို့ အိမ်မှာ ဒရိုင်ဘာတွေ၊ မက်ကင်းနစ်တွေအမြဲလိုလို ဝင်ထွက်နေတတ်တာ မဟုတ်လား။ သူမ လုလို့နေ်းကြတာလို့သာ သဘောထားခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူမ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်အောင်လည်းဝတ်တတ်စားတတ်သည်။ အိမ်ကို ဝင်ထွက်နေတဲ့
ဒရိုင်ဘာတွေထဲက တစ်ကောင်နဲ့ စိတ်ကစားမိရာမှ ရွှေစင့်မိဘများက စိုးရိမ်ပြီး
အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ကိုမောင်ကျော်က ရွှေစင့်ထက် အသက်ကြီးပြီး သဘောလည်းကောင်းသည်။ လက်ထပ်ပြီးခါစမှာပဲ ရွှေစင့်ကို ပုံမှန်ဖြုတ်သည်။ ရိုးအေးလွန်းတာအပြင် ရုံးအလုပ်တွေနဲ့အမြဲပိနေတာမို့ အခုနောက်ပိုင်း ရွှေစင် က စပေးရင်တောင်
နေ့တိုင်းမလုပ်တော့။ လိုးဖြစ်ရင်လဲ လေး၊ ငါးဆယ်မိနစ်လောက်လုပ်ပြီးရင် အရည်ထွက်သွားတာပဲ။ ရွှေစင်နာမှာလဲ
အရမ်းစိုးရိမ်သူ။ ရွှေစင် ကတော့ ငယ်ပြီးစိတ်ကြွနေတဲ့အရွယ်၊ လီးအရသာကိုလဲ သိခါစမို့
ဘယ်လိုမှအားမရနိုင်ပါ။
တခါတလေကိုယ်က ဖီးလ်တက်ရုံရှိသေးတယ်၊ သူကသုက်လွှတ်ပြီးဖလက်ပြနေပြီ။
အဲဒီအခါမျိုးမှာ ဟိုဘက်အခန်းက ဦးမောင်ဆီပြေးပြီးတက်ဆောင့်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။
ဟွန့် ..အရှက်နဲ့သိတ်ခါတွေထိန်းနေရလို့သာပေါ့..
နောက်တယောက်ရှိသေးတယ် ..ကိုကျော့်ညီ မောင်ဝင်းပေါ့... အိမ်ကိုလာလည်ပြီဆိုရင်
ရွှေစင့်တကိုယ်လုံးကိုသိမ်းကျုံးကြည့်တတ်တာ။ အကျီတွေ၊ ထမီတွေ အကုန်ဖောက်ထွင်းပြီးကြည့်တတ်တဲ့ မျက်လုံးရိုင်းလေး။ ရွှေစင်တခါတလေစဉ်းစားမိသည်။ မောင်ဝင်းက သူနဲ့အသက်ချင်းသိပ်ကွာတာမဟုတ်။ သူ့ကို
ယူမိရင်တောင် ပိုကောင်းဦးမယ်လို့။ မောင်ဝင်းကတော့ သူ့ကိုယူမယ့်ပုံလုံးဝမပေါ်။
ရည်းစားတွေထည်လဲတွဲနေသူ။
ဒီလိင်ကိတ်စမှာ ဝါသနာကြီးသူလို့ရွှေစင်မြင်မိသည်။ သူလဲ ရွှေစင့်ကိုစားချင်နေမှာပါ။ သူကတော့ ရွှေစင့်ကို လိမ့်နေအောင်လိုးနိုင်မှာလို့တောင်တွေးမိသည်။ အဲလိုတွေးလိုက်ရင် ရွှေစင့်ဖုတ်ဖုတ်လေးကရွှဲလာရော။ နောက် ရွှေစင် သတိရမိတဲ့ လူတယောက်က ရွှေစင့်အချစ်ဦး စိုင်းစိုင်း ဖြစ်သည်။ သူနဲ့ကတော့ ဘယ်အဆင့်မှမရောက်ခဲ့။ စိုင်းစိုင်းကိုယ်နှိုက်က အိမ်ကဒရိုင်ဘာမို့ လွန်လွန်ကျူးကျူးမလုပ်ရဲတာလဲပါသည်။
ဒီနောက်ပိုင်းမှာ ရွှေစင်ပိုပြီး ဆာလာသည်။ ကိုကျော်က အလုပ်ကိတ်စနဲ့ခရီးသွားရသည်။
ဒီရက်တွေမှာတော့
ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲအာသာဖြေရတော့မည်။ ညဘက်ရုပ်ရှင်ကြည့်တော့ အဖိုးကြီးနားကပ်ထိုင် ပြီး ပွတ်သီးပွတ်သတ်လုပ်ပစ်လိုက်သည်။ ဘွားတော်ကြီးက ဘုရားရှိခိုးနေသည်လေ။ လက်မောင်းကို

နို့ကြီးနဲ့ပွတ်ပေးလိုက်တော့ အဖိုးကြီးဖီးလ်တက်သွားပုံပဲ။ လီးတောင်လာတာကို
လက်နဲ့ကွယ်ထားရှာသည်။
မိန်းမသဘာဝ ယောကျာ်းတယောက် စိတ်ကို ဆွပေးနိုင်တာမို့ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကျေနပ်မိသည်။
ဦးမောင်မောင်ကတော့ ရွှေစင်ကြောင့်ဒုတ်ခရောက်နေလေပြီ။
ကိုယ့်ချွေးမချောလေးကို အင်မတန်လိုးချင်နေမိသည်။ ဘယ်က ဘယ်လိုစရမှန်းလဲမသိ။
စွန့်လဲမစွန့်စားရဲ။ အိမ်မှာ ဟိုဟာမကြီးကလဲရှိနေသေးသည်။
တသက်လုံးမိန်းမတွေနဲ့ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေလာခဲ့တဲ့ကိုယ့်ကိုယ်ကို့ပဲကျိန်ဆဲနေမိတော့တယ်။
အိမ်ကအဘွားကြီးကို တခါမှသစ်စာဖောက်ခဲ့ဘူးသူမဟုတ်။
အခုတော့ ရှု နေတဲ့ရွှေစင်လေးကို ကောင်းကောင်းဆွဲချင်လာသည်။

သူငယ်ချင်းကောင်း
ဒီနေ့ ရွှေစင် စိတ်ပြေလက်ပျောက် ရှော့ပင်ထွက်လာလိုက်သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဘဲ သူမရဲ့
ငယ့်ငယ်လေးတုန်းက
သူငယ်ချင်း ထက်ထက် ကိုတွေ့သည်။ ဒီကောင်မက လှလာလိုက်တာ။ ရွှေစင်ပင်မနာလိုဖြစ်မိသည်။
တီရှပ်ကျပ်ကျပ်လေးအောက်က နို့ကြီးတွေက ရုန်းထွက်နေသည်။ square-pants အောက်က
ပေါင်တံလေးတွေကသွယ်သွယ်လျလျ။ ထက်ထက်နဲ့အတူဈေးဝယ်ရင်း ထက်ထက်က
သူနဲ့အတူနေ့လည်စာစားဖို့ခေါ်သည်။ သူ့ရည်းစားလေးလာခေါ်မည်တဲ့။
ထက်ထက်ရဲ့ရည်းစားရောက်လာတော့
ရွှေစင် အင်မတန်အံ့သြသွားရသည်။ သူ့ခဲအို ဖြစ်နေတာကိုး။
မောင်ဝင်းရဲ့မျက်နှာမှာအင်မတန်ချိုသာနေသည်။
ထက်ထက်ကလဲ မောင်ဝင်းကို သိသိသာသာကြီးကို ပွတ်သီးပွတ်သတ်လုပ်နေလေသည်။ စားပြီးတော့
ထက်ထက်က
သူ့အိမ်လိုက်လာဖို့ခေါ်သည်။ ရွှေစင်ကတော့ အိမ်မှာဘာမှလုပ်စရာလဲမရှိ၊
ရွှေစင်နဲ့ကလဲမတွေ့ရတာကြာပြီမို့လိုက်သွားဖို့ သဘောတူလိုက်သည်။ ထက်ထက်ကမီးဖိုချောင်ထဲမှ
ဝိုင်တလုံးယူလာပြီး ဝိုင်သောက်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြလေသည်။ ထက်ထက်မှာအခွေတော်တော်စုံသည်။
အောကားအများစုဖြစ်သည်။ အောကားမကြည့်ရတာ ကြာပြီမို့ ထက်ထက်နဲ့အတူအောကားကြည့်ကြ၏။
ခပ်ကြမ်းကြမ်းကားဖြစ်ရာ ရွှေစင်ရော ထက်ထက်ရောစိတ်ကြွရာလေသည်။ ထက်ထက်က
သူ့ပေါင်လေးကိုပွတ်လာတာ ရွှေစင်သတိထားမိတယ်။ ဝိုင်အရှိန်နဲ့ ရီဝေဝေဖြစ်နေလို့ ရွှေစင်မတားမိ။
ထက်ထက်လက်လေးကတဖြည်းဖြည်းနဲ့အောက်ဆင်းပြီး
ရွှေစင့်ထမိန်စကဒ်အကွဲလေးအောက်တိုးဝင်သွားတယ်။
ရွှေစင်ပေါင်ကို ကမန်းကတန်းစိလိုက်ပေမယ့် ထက်ထက်လက်က ရွှေစင့် စောက်ဖုတ်အုံလေးကို
အုပ်ထားလိုက်ပြီလေ။
အတွင်းခံအောက်ထဲလက်တိုးဝင်ပြီး သူမစောက်စိလေးကို ကစားပေးနေတာ ရွှေစင်ငြိမ်ခံနေလိုက်တယ်။
အရသာက
ကောင်းလွန်းလို့မရုက်နိုင်တော့ဘူးလေ။ အကျီကိုလှန်ပြီးကိုယ့်နို့တွေကိုယ်နယ်နေမိတယ်။

ကလင်..... ကလင်....... အရေးကောင်းတုန်း သောက်ဖုန်းကလာတယ်။
ထက်ထက်ကိုလှမ်းဖက်ပြီးတားဖို့လုပ်ပေမယ့်
ဒီကောင်မက ချက်ချင်းထသွားတာပဲ။
ဟော့..ရွှေစင်...ရော့...
ထက် လှှင့်ပစ်ပေးလိုက်တာကိုကြည့်လိုက်တော့ ဗိုင်ဗရေတာလေး။ ဒီအချိန်မှာ လီးတချောင်းလိုနေတဲ့ ရွှေစင်အဖို့
ဗိုင်ဘရေတာကလဲမဆိုးပါဘူး။ အတွင်းခံကို ချွတ်ပစ်ပြီး ကိုယ့်စောက်စိကိုယ် ကလိရတော့တာပေါ့။
လီးငတ်နေ တဲ့အချိန် အောကားကြည့်ပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဆော့ရတာဖီးလ်ပဲပေါ့။ ရွှေစင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါဘူး။ အခန်းတခါးပွင့်ပြီး မောင်ဝင်း ဝင်လာတယ်။
ရွှေစင်ပြီးခါနီးဆဲဆဲလေးပေါ့။ ရွှေစင်တော်တော်ရှက်သွားတယ်။ ကိုယ့်ခဲအို အရှေ့မှာ
အောကားကြည့်ပြီးဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ထက်ထက်ပြန်ရောက်လာလေရဲ့။
လုံးဝကိုယ်တုံးလုံးနဲ့။ ရွှေစင်ကိုယ်ကိုယ်ကိုပဲ ရှက်ရမလား ဒီမိန်းမအတွက်ပဲရှက်ပေးရမလားမသိတော့ဘူး ကြည့်ဦးလေ.. ဖင်တုံးလုံးနဲ့ထွက်လာပြီး မောင်ဝင်းနဲ့ ဖက်နမ်းနေလိုက်တာ။ မောင်ဝင်းက ရွှေစင်ဘေးမှာဝင်ထိုင်ပြီး
ရွှေစင် ကို ဖက်ထားလိုက်တယ်။ ထက်ထက်ကတော့ မောင်ဝင်းပေါင်ကြားမှာ ဒူးထောက်ထိုင်ပြီးပုဆိုးကို ချွတ်ဖို့ကြိုးစားနေလေရဲ့။ မောင်ဝင်းရဲ့အနမ်းတွေကို ခံယူရင်း ရွှေစင်စဉ်းစားနေမိတယ်။
ဒီအချိန်မှာ ထထွက်သွားရမလား။ မောင်ဝင်းပေါင်ကြားကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
အမယ်လေး . . .နဲ့တာကြီးမဟုတ်ပါလား
ထက်ထက်ကတော့ အဲဒါကြီးကိုပါးစပ်ထဲ ကြိုးစားငုံနေတယ်။
ပြီးတော့ မောင်ဝင်းကောင်းကောင်းမြင်နိုင်အောင် လေးဘက်ထောက်ပြီး သူ့ဖင်လေးကို ကော့ထားပေးလိုက်တာ။
ရွှေစင် ချက်ချင်းပဲ ထက်ထက်လက်ထဲက လီးကြီးကိုဆွဲလုပြီးစုတ်ပေးချင်လိုက်တာ။ မောင်ဝင်းလက်တွေက အငြိမ်မနေပါဘူး။ အခုဆို ရွှေစင့်အပေါ်ပိုင်းတခုလုံးဗလာကျင်းသွားပြီ။
ကိုယ့်မတ်ရဲ့ရှေ့မှာ နို့ကြီးအပြူးသားနဲ့ ရွှေစင်ရယ်လေ..
နို့နှစ်လုံးကို အပြန်အလှန် တလှည့်စီ စို့ပေးလိုက်၊ ရင်သားနှစ်မွှာကြားထဲကို လျက်ပေးလိုက် လုပ်နေရာ ရွှေစင်တယောက်လည်း အရသာထူးကို ခံစားလို့လာနေရပြီ ဖြစ်သည်။
ရွှေစင် ... စကဒ် ချွတ်ပြီး ကိုယ့်လီးကို စုတ်ပေးပါလား
မောင်ဝင်း စကားကို ရွှေစင်မလွန်ဆန်ချင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ သူပိုင်တဲ့ လီးတချောင်းလို လုပ်ပြီးအပိုင်စီးထားတဲ့ ထက်ထက်ကို ပညာပြချင်တာလဲပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ.. အခု အချိန်မှာ မောင်ဝင်း လိုး ချင်နေ တာ ရွှေစင်ပဲဖြစ်ရမှာပေါ့။ ထက်ထက်က ခြင်းထဲကကြက်ပဲ။ လိုးနေကျစောက်ပတ်ကြီး။
ရွှေစင် ကမန်းကတန်းထ၊ စကဒ်ကို ချွတ်ပြီးတာနဲ့ ထက်ထက်လို ဖင်ကုန်းလိုက်တာဘဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လဲယုံတယ်လေ။
ရွှေစင့် အိုး ကထက်ထက်အောက်မလျှော့ဘူးဆိုတာ။ လင်ရှိမိန်းမဆိုပေမယ့် ဖင်ကြီးကတကယ့်ကို တောင့်တုန်း။

ဖင်ကြီးကို ထက်ထက်နဲ့အပြိုင် ကော့ထား ထောင်ထားလိုက်ပြီး လီးကြီးကို တယုတယ စုတ်ပေးလိုက်တယ်။
မောင်ဝင်းရဲ့လီးက သူ့ယောကျာ်းရဲ့လီးထက် အဆမတန်ပိုကြီးတာမို့ ရွှေစင် ရင်ခုန်သံမြန်လာတယ်။
လီးကြီးရဲ့
သွေးပြန်ကြောတွေက တင်းထွက်ပြီး လီးချောင်းကြီးက တဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေလိုက်တာ။
လီးစုပ်နေရင်းနဲ့တောင် စောက်ပတ်ထဲကအရည်တွေက ပေါင်ခြံတလျှောက်စီးကျနေပြီလေ။

မောင်ဝင်းအတွက် ကတော့ တကယ့်ကို နတ်ပြည်ရောက်နေသလိုပဲ။ မြင်ယောင်ကြည့်ပါဦး။
တကယ့်ကို အလန်းလေးနှစ်ယောက် သူ့လီးက လု စုတ်ပေးနေလိုက်တာ။ တယောက်က နို့ကြီးကြီး၊
သူ့မရီးက ဖင်ကြီးကြီးနဲ့။
လေးဘက်ထောက်ပြီး လီးစုတ်ပေးနေကြတာမို့ ဖင်ကြီးတွေကတော့ လန်ထွက်နေတာပါပဲ။ ဒီပုံစံက
တကယ့်ကို
အားရစရာပါ။အနေအထားက သူ့အမိန့်ကို ကျိုးနွံတဲ့ပုံပေါက်တဲ့ အပြင် ပြီးရင်
စိတ်ကြိုက်အနေအထားပုံစံမျိုးစုံနဲ့
ကမ်းကုန်အောင်တွယ်ပစ်နိုင်တဲ့ အိုးကြီး၂လုံးကို ကောင်းကောင်းတွေ့နေရတာမို့ လီး တင်မဟုတ်
မျက်လုံးမှာပါ
အရသာရှိတယ်။ သူ့မရီးကိုတော့ ဒီနေ့ သူကောင်းကောင်း သမ ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဟုတ်ပ.. ရွှေစင့်
အိုးကြီးက
တကယ့်ကိုရှယ်ဘဲ။ သူ့အစ်ကို ကောင်းကောင်းမဖြိုရသေးပုံပဲ။ ဒီနေ့တော့သူစားဖို့ဖြစ်လာပြီပေါ့။ ပြီးတော့
ထက်ထက်ကိုလဲ ကောင်းအောင်လုပ်ပေးရဦးမှာပေါ့... ဒီဆော်လေးက တိမ်းတိမ်းပွေပွေနေတတ်တဲ့ သူ့ကို
နားလည်ပေးတဲ့အပြင်အခုဆို သူ့သူငယ်ချင်းမလေးကိုပါ ခေါ်လာပေးတယ်လေ။
မောင်ဝင်းက ရွှေစင် တို့၂ယောက်ကို လီးစုတ်တာ ရပ်ခိုင်းပြီး အိပ်ခန်းထဲသွားဖို့ခေါ်လိုက်တယ်။ ငနဲသားက
သူငယ်ချင်းမနှစ်ယောက်ရဲ့ဖင်တင်းတင်းကြီးတွေကို လက်တဖက်ဆီနဲ့
ပွတ်သပ်ရင်းအိပ်ရာထဲခေါ်သွားတယ်။
အိပ်ရာထဲရောက်တာနဲ့ရွှေစင့်ကို ဒူးထောင်ပေါင်ကားခိုင်းပြီးတက်ချတော့တာပါဘဲ။ သူမ
ခံနေကျလီးထက်ကြီးနေတဲ့
လီးတချောင်းမို့ရွှေစင် အံကြိတ်ခံနေရတယ်။ သူမရဲ့စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တဖြည်းဖြည်း
ကျယ်ထွက်လာတာကို
ခံစားမိတယ်။ လီးတဆုံးဝင်သွားပြီဆိုတာနဲ့ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းဆောင့်လိုးတော့တာ။ စောက်ရည်တွေ
တရကြမ်းထွက်နေလို့သာတော်တော့တယ်။ ထက်ထက်ကတော့ မောင်ဝင်းဖင်နောက်မှာမှောက်ပြီး
မောင်ဝင်းရဲ့ဂွေးဥတွေကို စုပ်နေလေရဲ့။ တခါတလေရွှေစင့်ဖင်ပေါက်ကလေးကိုပါလျက်ပေးတတ်တယ်။
"အ...အင့်အင့်၊ ကိုရယ်   "
"ရွှေစင် နာသွားလားဟင်   "
အသဲခိုက်အောင်ကောင်းနေတဲ့ အချိန်မို့ ရွှေစင်ခေါင်းကို ကမန်းကတန်းခါရမ်းရင်း မောင်ဝင်းရဲ့ခါးကို
ခြေထောက်နှစ်ဖက်နဲ့ချိတ်လိုက်တယ်။ စိတ်တိုင်းကျ ဆောင့်လိုးပေတော့ဆိုတဲ့သဘော။
သူကလည်း တရှူးရှူးတရှဲရှဲနဲ့ဆက်တိုက်ဆောင့်နေတာ ဖွတ်ကနဲ ဖတ်ကနဲ အသံတွေဆူညံနေတာပဲ။

"အား.. ထွက်ပြီ   ထွက်ပြီ   "လို့ ပြောရလောက်အောင် ရွှေစင် အရှက်မကုန် သေးပေမဲ့ ရွှေစင် ပြီးသွားတဲ့ အချိန်မှာတော့ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲဖြစ်ပြီး စောက်ပတ်ထဲကအရည်တွေ
ပွက်ကနဲထွက်ကျလာတော့တာပေါ့။
ရွှေစင်ကျေနပ်အောင်ဆယ်ချက်လောက် ဆက်ဆောင့်ပြီး ထက်ထက်ကို
အလှည့်ပေးဖို့မောင်ဝင်းစဉ်းစားလိုက်တယ်။
အခုဆိုရင် ရွှေစင်ဟာ သူလိုးဖူးတဲ့မိန်းမဖြစ်သွားပြီး သူ့လီးကိုလဲ စွဲသွားလောက်ပြီလေ။
မောင်ဝင်းဟာ သူ့လီးကို ကြီးအောင်အမြဲလုပ်နေတတ်ပြီး အချိန်ကြာကြာလဲဆွဲလိုးနိုင်သူမို့
သူနဲ့ပြတ်သွားတဲ့ ရည်းစားဟောင်းတွေတောင်
လမ်းကြုံရင် သူ့ကို ကုန်းသွားကြရတာပါဘဲ။
"ထက် လေးဘက်ထောက်လိုက်   " ဒီစကားကို စောင့်နေသူမို့ ထက်ထက် ချက်ချင်းဘဲ
ဖင်ကုန်းပေးလိုက်တယ်။
ကုန်းပေးနေသော ဖင်နှစ်ခြမ်းကို ဖြဲပြီး ပြူထွက်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲ ဒစ်ကြီးကို ထိုးလိုက်တော့
"အမလေး ... အင့် အင့်   "
စောက်ရည်တွေရွှဲနစ်နေတာမို့ တချက်ထဲနှင့် တဆုံးဝင်အောင် ထိုးချပြီးဆောင့်လိုးလိုက်တော့သည်။
ဆောင့်နေရင်းလည်း ဖြူးဖွေးဖွံ့ထွားသော တင်ပါးကြီးများကို တဖြန်းဖြန်းရိုက်လိုက်၊ နို့အုံများကို
လှမ်းဆွဲလိုက်နှင့်
ကောင်းကောင်းကြီး လိုးနေတော့သည်။
"ရှူး ..... အား ကျွတ် ကျွတ်   "
"ဆောင့်   ဆောင့်   အား   "
"အား   အား   ဟင်း   "
မောင်ဝင်း၏ဆောင့်ချက်တွေကြောင့် ထက်ထက်မှာ ဖင်ဘူးတောင်းထောင်သည့် အနေအထားကိုပင်
ရောက်နေပြီ။
ရွှေစင်မှာ တဏှာရမက်အရမ်းထန်ပြင်းနေသည့်အပြင် တခြားမိန်းမတစ်ယောက်လုပ်တာကို
မိမိလည်းကျန်မနေပဲလိုက်လုပ်ချင်သည့်စိတ်ကြောင့် အမောမပြေသေးသည့်ကြားက ထပြီး
ထက်ထက်နှင့်ယှဉ်ကာ
ဖင်ထောင်ပေးလိုက်သည်။

ရွှေစင် စိတ်တွေ ထ နေပြီဆိုတာ သိတဲ့မောင်ဝင်းက ချက်ချင်းဘဲ လီးကို ရွှေစင့်စောက်ပတ်ထဲပြောင်းသည်။
လီးတချောင်းထဲကို မျှ ခံနေရတဲ့ ကောင်မနှစ်ကောင်ကို မျှမျှတတလိုးပေးဖို့ ဖင်ကြီးတွေကို
ပူးကပ်နေအောင်နေရာချပြီးတယောက်အချက်၅၀စီဆောင့်လိုးပေးလိုက်တယ်။
ဖင်တုံးကြီး၂တုံးပူးကပ်နေပြီဖြစ်တဲ့ ကောင်မ၂ကောင်က လှချင်းတောင်ပလူးနေလေရဲ့။
ထက်ထက်ကတော့ ကိုယ့်စောက်စိကိုယ် ပြန်ကလိနေသေးတယ်။ ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်း ဖင်ကြီးတွေ
လှိုင်းထ သွားတာကို တွေ့နေရတာမို့မောင်ဝင်းတယောက်သုက်လွှတ်ချင်လာတယ်။
ရွှေစင်အတွက် အမှတ်တရဖြစ်သွားအောင် မျက်နှာပေါ်မှာ ပြီးပေးဖို့
"ဒူးထောက်လိုက်ကြစမ်း   "

အမိန့်နာခံတတ်တဲ့ အရုပ်လေးတွေလို ရွှေစင်တို့ ဒူးထောက်လိုက်ကြတယ်။ မောင်ဝင်းက သူ့လီးကို ခပ်ပြင်းပြင်းဂွင်းတိုက်လို့...
ခဏနေတော့ သူ့လီးတုတ်တုတ်ကြီးထဲက လရည်တွေပန်းထွက်လာပါတော့တယ်။ ပထမတော့ ထက်ထက်မျက်နှာပေါ်။ ချက်ချင်းဘဲ ရွှေစင့်မျက်နှာပေါ် ရွှေ့လိုက်တာ။ လရည်တွေက အများကြီးမို့ ပါးစပ်ထဲဝင်ရုံမကဘူး မျက်နှာပေါ် ဆံစပ်တွေပါ စင်ကုန်ပါတယ်။ ရွှေစင်အဖို့ မျက်နှာပေါ်မှာ အပြီးခံရတာ အသစ်အဆန်းတခုပါဘဲ။ ပြီးတော့လီးပျော့ပျော့ကြီးနဲ့တောင် ရွှေစင့်ပါးကို ရိုက်လိုက်သေးတယ်။
ရွှေစင်နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ညနေ။ ဈေးဝယ်ဖို့ထွက်လာတာ အလိုးခံနေရင်းနဲ့ အိမ်ပြန်ဖို့နောက်ကျနေပြီ။
သူမနေတာက ယောက်ခမတွေအိမ်မို့နောက်ကျလို့မဖြစ်။ မျက်နှာသစ်ရင်းကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာက ပေပွနေတာပဲ။ အဆိုးဆုံးမှာ ဆံနွယ်တွေက သုက်ရည်တွေ၊ ချွေးတွေနဲ့ ပူးကပ်နေတာ။
ဘယ်လိုမှ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင်လုပ်လို့မရတော့။ မျက်နှာသစ်ပြီးထွက်အလာ ဧည့်ခန်းထဲ ရောက်တော့ မောင်ဝင်းက ဘောင်းဘီတိုနဲ့ထိုင်နေတာတွေ့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရွှေစင်ရှက်နေသေးသည်။
မျက်နှာဘယ်လို ထားရမလဲ မသိ။
"ရွှေစင်ပြန်တော့မလို့လား "
"အင်း... ဟိုကောင်ကော "
"မောပြီး အိပ်နေပြီ "
ပြောပြောဆိုဆို ရွှေစင့်ကို ဖက်ပြီး အနမ်းမိုးများရွာချလိုက်လေသည်။
"ကိုယ် ရွှေစင့်ကို နောက်တချီလောက် ထပ်လိုးချင်သေးတယ်၊ လိုးရတာ မဝသေးဘူး "
"အာ နောက်ကျနေပြီဟ၊ နင့်အမေကြီးက ပွစိပွစိနဲ့ "
မောင်ဝင်းက ကိုယ်လိုချင်တာရအောင်ယူတတ်သူဖြစ်သည်။
ရွှေစင့်ကို စတွေ့စကထဲက ထမိန်လှန် ဖင်ကုန်းခိုင်းပြီး ချ ချင်နေတာမို့
"ထမိန်လန်ပြီးကုန်းပေးကွာ ဖင်ကြီးကိုကြည့်ပြီးလိုးချင်လို့ "
ရွှေစင်လည်းမတ်တတ်ရပ်လျှက်ပဲ လက်ထောက်ပြီး ဖင်ကုန်းပေးလိုက်တယ်။
အတွင်းခံကို ဒူးခေါင်းလောက် တွန်းချပြီးနောက် သူ့လီးကြီးဝင်လာတာပဲ။
"စောက်ပတ်လေးကို ဖြဲထားပေး "
ရွှေစင်လဲ စကားများမနေတော့ဘဲ ဖင်ကို ကော့ထုတ်၊ လက်ကို နောက်ပြန်ပြီး စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကို ဖြဲပေးလိုက်တယ်။
"အွန့်... အား၊ ကျွတ် ကျွတ် "
"ရွှေစင်ရယ်၊ ကောင်းလိုက်တာ၊ စီးနေတာပဲ၊ ကိုယ်တော့ ရွှေစင့်စောက်ပတ်ကို အရမ်းခိုက်သွားပြီ "
"အင့် အင့် အား "
စောက်ဖုတ်ထဲ လီးကို သွင်းပြီး ပြန်ဆွဲနုတ်လိုက်တိုင်း စောက်ဖုတ် အကွဲ ဘေးသားတွေပါ ပါ သွားတယ်။
ရွှေစင်လည်း ဖင်ကြီးကိုတောင် နောက်ပြန်ဆောင့်ပေးနေမိတယ်။ မောင်ဝင်းက ရွှေစင့်အကျီ ပေးကနေ နို့တွေကို ဆုပ်ချေနေတာကြောင့် အကျီ တွေလဲ ကြေကုန်ပါပြီ။

သူက အားရပါးရဆောင့်ပြီးလိုးနေရာက အရှိန်လျှော့သွားတာကြောင့်
"ကိုယ် မောသွားပြီလားဟင် "
"ဟုတ်တယ် ရွှေစင်ရယ်၊ ဟူး.. ရွှေစင်အပေါ်က တက်ဆောင့်ပေးနော် "
ရွှေစင်လည်း မငြင်းတော့ဘဲ ထောင်မတ်နေတဲ့ သူ့လီးပေါ်မှာ ကားယားခွထိုင်ပြီး
စောက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းကိုဖြဲကာ လီးထိပ်ပေါ် တေ့ ထိုင်ချလိုက်တော့ ဖွပ်ကနဲ ဝင်သွားတော့တာပေါ့။
စောက်ပတ်က လိုးသားကျသွားပြီမို့ ချောချောမွေ့မွေ့ပဲ ဝင်သွားတာပေါ့။ ရွှေစင်လည်းအပေါ်ရောက်တာနဲ့
စိတ်ပါလက်ပါ ထိုင်ချလိုက် ပြန်ကြွလိုက်နဲ့။
"အင့် အင့် အား "
"ဆောင့် ရွှေစင် ဆောင့်၊ အသားကုန်သာဆောင့် "
မောင်ဝင်းက အောက်ကနေပြီး ရွှေစင့်ဖင်တုံးကြီးကို တဖြန်းဖြန်းရိုက်လိုက်၊ အောက်ကနေ
ခပ်ကြမ်းကြမ်းပြန်ဆောင့်ပေးလိုက်နဲ့ အရသာယူနေပါတယ်။ တခါတလေများ ရွှေစင် ဖင်ဝလေးကို
လက်ညှိုးလေးထိုးထည့်ဖို့ ကြိုးစားနေတာကြောင့် ရွှေစင်ခမျာ အသည်းတယားယား။
လောကကြီးကို မေ့လောက်အောင်အချက်ပေါင်းများစွာ ဆက်တိုက်ဆောင့်ပြီးချိန်မှာ လီးကြီးထဲက
လရည်တွေဟာ ရွှေစင်စောက်ခေါင်းထဲ ပန်းဝင်သွားပါတော့တယ်။ ရွှေစင်လဲ လရည်ထွက်တာကို သိသိချင်း
စောက်ခေါင်းထဲကို လီးတချောင်းလုံး အဆုံးထိဝင်အောင် အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဆောင့်ချထိုင်ပေးလိုက်တာ
စောက်ခေါင်းလေးတလျှောက် လီးကြီးပွတ်တိုက်တိုးဝင်သွားတာမို့ အီစိမ့်နေတာပါဘဲ။
"ဗွတ် ဗွတ် "
ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုးထားလို့ စောက်ခေါင်းထဲက လေတွေပြန်အံထွက်နေပါပြီ။
" ရေဆေးမလို့လား "
" အင်းပေါ့ "
" မဆေးပါနဲ့ ချစ်ရယ်၊ ကိုယ့် လရည်တွေယူပြီးပြန်နော် "
" အာ ကိုယ်ကလည်း တမျိုးကြီးပဲ။ မသွားချင်ပါဘူး။ "
ရွှေစင်ခမျာ ငြင်းလို့မရနိုင်တာကြောင့်ရော၊ မောင်ဝင်းကချွဲနေတာကြောင့်ရော ဒီလိုပဲပြန်ဖို့
စဉ်းစားရတော့သည်။
ခုနင်က အနှိုက်အညစ်ခံထားရလို့ ကြေမွနေတဲ့ အကျႌလေးကို
အတတ်နိုင်ဆုံးပြန်ပြန့်အောင်ကြိုးစားရသေးသည်။
စကဒ်ထမိန်ကလဲ တွန့်ခေါက်ပြီး တချို့နေရာမှာ သုက်ရည် အကွက်တွေက ကော်လို ကပ်လို့။
ထက်ထက်အခန်းကပြန်လာတော့ တော်တော်နောက်ကျနေပြီ။ မောင်ဝင်းကို လိုက်ပို့ခိုင်းဘို့ကလဲ
ယောက်ခမကြီးသိရင်ကွိုင်။ သူတို့သား ငယ်ငယ်လေးကို မြူဆွယ်တယ်ဖြစ်ဦးမယ်။
အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ယောက်ခထီးကြီး ဦးမောင်မောင်ကိုယ်တိုင်တံခါးလာဖွင့်ပေးသည်။ ရွှေစင်
ရှက်လိုက်တာလေ။ မျက်လုံးချင်းတောင် မဆိုင်ဝံ့ဘူး။ တော်သေးတာက ယောက်ခမကြီးသာ
တွေ့သွားရင်သွားပြီ။ သူ့ပါးစပ်ကိုအကြောက်ဆုံးဘဲ။ ရွှေစင့်ပုံကလဲ တော်တော်ရုပ်ပျက်နေတာ။ အကျႌ၊
ထမိန်တွေကကြေမွလို့ ဆံပင်တွေ၊ ထမိန်မှာရော သုက်ရည်ပေနေတဲ့နေရာတွေ။ ပေါင်ကြားမှာတောင်ခုထိ
စိုစိစိအရည်တွေပါလာသေးတယ်။

သေသေချာချာကြည့်လိုက်ရင် ကောင်းကောင်းအဆွဲခံလာရတဲ့ မိန်းမမှန်းသိသာတယ်။

ဦးမောင်မောင်ကလဲ သူ့ချွေးမကို အမြဲ စူးစိုက်ကြည့်နေတော့ တွေ့ပြီပေါ့။ လီးကထောင်းကနဲ ထောင်ထွက်လာတာမို့ ခါးကို ခပ်ကိုင်းကိုင်းလုပ်ထားရတယ်။ အဘွားကြီးဒေါ်မိမိကလဲ ရေချိုးနေလို့ ဦးမောင်မောင် ကောင်းကောင်း ငမ်း ပါလေရော။ အိမ်ထဲဝင်သွားတဲ့ ရွှေစင်၏ နောက်ပိုင်းကို ကြည့်ကာ ဦးမောင်မောင် တယောက် စိတ်မောရပြန်သည်။ လှနိုင်လွန်းသော တင်သားများ။ တနေ့ အဲ့ဒီအိုးလှလှလေးကို လိုးဦးမည်ဟုလည်း စဉ်းစားလိုက်မိသည်။ အခုတော့ သူ့အတွက်ပဟေဠိဖြစ်နေတာက သူ့ချွေးမချောလေး ဘယ်သူ့ကို သွား ကုန်း လာတာလဲ ဆိုတာပါပဲ...။
ဦးမောင်မောင် မကျေနပ်သည့်တချက်မှာ ကိုယ့်သား၏ မိန်းမသည် လီးဆာလာသည့် အခါတွင် တစိမ်းယောကျ်ားတယောက်ကို သွားကုန်းနေတာကိုဖြစ်သည်။ ဒီအိမ်မှာ နီးနီးကပ်ကပ်နေသည့် ယောကျ်ားရင့်မာကြီးတယောက်ရှိရဲ့နဲ့။ မိမိအနေနဲ့ မစွမ်းပေမဲ့ သန်သေးသည်။

မမျှော်လင့်ခြင်းများ

ရွှေစင်မှာ နောက်ပိုင်းရက်များတွင် စိတ်များ ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိနေသည်။ အမှန်အမှားကို ကွဲကွဲပြားပြား နားလည်ပါလျက် မိမိခန္ဓာကိုယ် က ဖောက်ပြန်နေသည်။ စောက်ခေါင်းထဲမှပင် တဆစ်ဆစ်ဖြစ်နေသည်။ မတ် ဖြစ်သူနှင့် နေ့တိုင်းသွား အိပ် နေပါက တချိန်ချိန်လူမိတော့မည်။ မောင်ဝင်း၏ လီးနှင့် မိမိယောကျာ်း၏လီးကို နှိုင်းယှဉ်မိသောအခါ တွင်လဲ မိမိ၏လင်သားကို အထင်သေးလာသည်။ ဒီအိမ်မှာ ဆက်နေလို့ ကလဲ ဦးမောင်မောင်ကို ခြင်ထောင်ထဲ သိမ်းသွင်းမိတော့မည်။ ဒါမှမဟုတ်လဲ ရေချိုးခန်းထဲပေါ့လေ။

ဦးမောင်မောင်မှာ ရွှေစင် အမူအရာပျက်နေတာကို သတိထားမိလာသည်။ သူနှင့် လက်မောင်းချင်းထိမိတာကို ပင် ရွှေစင် ရှက်သွေးဖြာသွားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေစင်ကို ပိုပြီး မထိခလုတ် ထိခလုတ်လုပ်လာသည်။ ရွှေစင် ထမင်းဝိုင်းပြင်နေတာမျိုး ဆိုပါက နောက်မှလီးနှင့် မသိမသာ ထောက်ထားပေးတတ်သည်။
ရွှေစင်အနေနဲ့လဲ လီး ဆာနေသူမို့ ဦးမောင်မောင်လီးကို ပင် ကုန်း မည့်အနေအထားရှိသည်။ သို့သော် အခြေအနေအချိန်အခါက မပေး။ ဒါနဲ့တနေ့တော့ ဦးမောင်မောင်အတွက် အခွင့်ကထူးကြီးပေါ်လာ၏။ ဒေါ်မိမိ၏အမျိုးတယောက်ဆုံးလို့ အဘွားကြီးမှာ နယ်ကို ခဏသွားမည်။ ဦးမောင်မောင်၏တာဝန်မှာ ကားဂိတ်ကို လိုက်ပို့ပေးရန်ဖြစ်၏။ အဘွားကြီးမရှိတဲ့နောက် ရွှေစင်လေးကို ဆွဲ စား ဖို့ပဲကျန်တော့သည် မဟုတ်လော။ သူ့သားမောင်ကျော်မှာ ဒီနေ့ပြန်လာတော့မှာ မို့အချိန်တော့ သိပ်မရ။ သို့သော်ရသမျှအချိန်အတွင်း အကောင်းဆုံးကြိုးစားရန် ဦးမောင်မောင်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ဦးမောင်မောင်တို့ ကားဂိတ်သွားကတည်းက ရွှေစင်စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ ဦးမောင်မောင်ပြန်ရောက်လာရင် သူမကို လိုး ဖို့ကြိုးစားမှာသေချာသည်။ သူမကလည်း လိုက်လျောလိုက်ဖို့ပင်စဉ်းစားထားပြီးပြီ။ ယောက်ခထီးကြီးကိုလဲ သူမမြည်းကြည့်ချင်နေသည်။ ဒီနေ့နေ့လည် သူမ အမျိုးသားပြန်လာမည်။ တနေ့တည်းနှင့် သားအဖ၂ယောက်လိုးတာခံရမှာ တွေးကြည့်ရင်းနဲ့ ပင် စောက်ရည်ရွှဲလာသည်။ အကျီ ကိုလဲ အပါးပင် ဝတ်ထားလိုက်သည်။ သို့သော်လည်းမမျှော်လင့်တာတွေဘဲ ဖြစ်တတ်တဲ့လောကကြီးရဲ့ထုံးစံအတိုင်း.....

ဆလင်း ဒီနေ့တော်တော်တင်းနေသည်။ အိမ်ကမိန်းမက ပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူးဆိုပြီးရစ်သည်။
ရေသန့်ပို့တဲ့ကုလားယူထားမှတော့ ပိုက်ဆံရှိမလား။ ဒင်း သိဖို့ကောင်းတယ်။
အလုပ်နောက်ကျလို့ သူဌေး ကကော သည်။ဘာမဆိုင်ညာမဆိုင် စောက်ကုလားတွေ ဘာဖြစ်တယ်၊
ညာဖြစ်တယ်ဆိုပြီးအဆဲခံလိုက်ရသေးသည်။ အသားမဲတာနဲ့ဘဲ လူလူချင်း ခွဲခြားဆက်ဆံနေကြတာကိုး။
ဒီတိုက်ခန်းပေါ်ရေသန့်ပို့ရတာတော်တော်ပင်ပန်းသည်။
ရေသန့်ဘူး ဘယ်ညာ ထမ်းပြီးတက်ကြည့်ကြဦး။ သောက်ကောင်းလုပ်ပြီး လေးလွှာမှာနေကြတာကိုး။
ဘဲလ်တီးလိုက်တော့ တံခါးလာဖွင့်ပေးတဲ့ မိန်းမက တော်တော်ချောတယ်။
"အချိန်မရှိ အချိန်ရှိပဲ ဟယ် " ဆိုပြီး စူပုပ်နေတဲ့ မျက်နှာကြီးနဲ့ဖြစ်သည်။
"လာ လာ မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်ထားသွားပေးစမ်း "
ခြေထောက်တွေကို ဆောင့်လို့ ရှေ့ကလမ်းပြသွားတယ်။
သူမ၏ ဖင်တုံးကြီးတွေတုန်ခါသွားတာကြည့်ရင်း ဆလင်း တံထွေးသာမျိုချနေမိသည်။ ဒီဆော်ကြီးကို
ဖင်ကုန်းခိုင်းပြီး နောက်ကနေခွ လိုး လိုက်ရရင်တော့ သေပျော်ပါပြီလို့တွေးမိသည်။
ပိုက်ဆံပေးတော့ တထောင်တန်ပဲရှိသတဲ့။ ဆလင်းလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ညစ်နေတာမို့
အကြွေယူလာဖို့မေ့သွားသည်။
ငွေလေးရာ ဒီလေးလွှာကို နောက် တခါတက် လာပြန်ပို့ပေးရဦးမှာလား။ ဒီနေ့ပူကြီးထဲမှာ.....
ကောင်မရဲ့စောက်ခွက်ကို ဖြတ်ပြီး လက်ပံကျွေးလိုက်သည်။ ဆလင်းအတွက်တော့ရိုးနေပြီ။ အိမ်က မိန်းမကို
မူးပြီးရိုက်နေကျ။ တံခါးကို ခပ်မြန်မြန်ပိတ်ပြီး ဂလန့်ထိုးလိုက်သည်။ ဒီအိမ်က ကား အောက်မှာ
မရှိတွေ့ခဲ့ပြီးသား။

ရွှေစင့်ခေါင်းထဲမှာ ကြယ်တွေ၊ လတွေ မြင်သွားသည်။ နာလိုက်တာလဲ ပြောမနေနဲ့တော့။
မူးဝေပြီးနေရာမှာဘဲလဲကျသွားသည်။ ကုလားကရွှေစင့်ကို ပွေ့ချီလာသည်။ ဦးမောင်မောင်တို့
အိပ်ခန်းထဲဝင်ပြီး ကုတင်ပေါ် ဝုန်းကနဲ ပစ်ချလိုက်သည်။ ကုလားက ရွှေစင့် အင်္ကျီ ကိုဆွဲဖြဲပစ်သည်။
ရင်ဘတ်ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်သွားခြင်းနှင့်အတူ ရွှေစင်၏ လှပပြည့်တင်းသော ရင်အစုံမှာ လှပစွာ
ပြူးထွက်သွားသည်။ ဖြူဝင်းသော အသားအရည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သောကြောင့် ရင်သားများမှာပိုမို ဖြူဝင်းကာ
အလွန်လှနေသည်။ ရွှေစင်မျက်နှာလေးမှာ နီမြန်းလျက် မျက်ရည်များ ပြည့်နှက်နေသည်။
"ဘာလုပ်တာလဲ.. အဟင့် "
"ပါးစပ်ပိတ်ထား ပါးထပ်ရိုက်ပစ်လိုက်မယ် "
ဒီကုလား သူ့ကို ဗျင်းတော့မယ်ဆိုတာ ရွှေစင်သိပေမယ့် သိပ်မရုန်းရဲတော့ ပါဘူး။
"မလုပ်ပါနဲ့ ...ငါ့မှာလင်ရှိတယ် မကောင်းပါဘူး "

မသိစိတ်က ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပြုကျင့်ရသည်ကို အရသာတွေ့တတ်သော ဆလင်း အဖို့တော့
တောင်းပန်သံများကို သနားရမည့်အစား နားဝင်ပီယံဖြစ်သော သီချင်းသံအဖြစ်သာ ခံစားနေရလေသည်။
ထို့နောက် ဆလင်းက ရွှေစင်၏ နုနုရွရွ ပါးပြင်လေးကို ဖျန်းခနဲ ဖြတ်ရိုက်လိုက်ပြန်သည်။
ယောက်ျားကြီးတယောက်၏ အားအပြည့်တော့ သုံးထားခြင်းမဟုတ်။ နာကျင်မှုကို ခံစားရုံလောက်သာ
ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ရင်သားအစုံအား ဆုပ်နယ် ခြေမွလိုက်သည်။

အတင်း ဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်လိုက်သောကြောင့် အရသာမရှိဘဲ နာကျင်ခြင်းကိုသာခံစားလိုက်ရသည်။
ငြင်းဆိုတောင်းပန်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း နားလည် ထားသောကြောင့် ဘာမျှ မပြောဘဲ ပြုသမျှကို
နေနေရရှာတော့သည်။
ကုလားကရွှေစင့် ပေါင်ကြားမှာနေရာအသေအချာယူပြီး နို့ကြီး၂လုံးကို ကုန်းစို့တယ်။
အားနဲ့စို့လိုက်လို့ love biteတွေပါ ထင်ကုန်တယ်။ စောက်ပတ် အဝကို
လီးထိပ်နဲ့အသေအချာထောက်ထားမို့
စောက်ရည်များ စိမ့်ကျလာလေပြီ။
"လေးဘက်ထောက်ပေးစမ်း "
ဟုပြောလိုက်ရာ ရွှေစင်လည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ကုတင်ပေါ်တွင်
လေးဘက်ထောက်ပေးလိုက်ရသည်။ ကြောက်စိတ်ဖြင့် တုန်တုန်ရီရီလေး ဖြစ်နေရှာပုံက
တမျိုးကြည့်ကောင်းနေပြန်သည်။ အလိုမတူရင် လေးဘက်ထောက်ခိုင်းဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုပေမယ့်
မြန်မြန်ပြီးသွားမှအေးမှာမို့ ရွှေစင်ပြောသလိုလုပ်ပေးလိုက်သည်။
လူကြီးတွေပြန်ရောက်လာရင် သူမ ဘဝပျက်သွားနိုင်တယ်လေ။
"နင့်ဖင်ကြီးကို ကော့နိုင်သမျှကော့ပေးစမ်း.. အားပါး ကောင်းလိုက်တဲ့ အိုးကွာ.. "
ပြောပြောဆိုဆို ပြည့်တင်းစွင့်ကားသော တင်ပဆုံကြီးကို ဖြန်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်သည်။ ဖြူဖွေးသော တင်ပါးမှာ
နီရဲသွားတော့သည်။
ထို့နောက် ပြည့်တင်းသော တင်ပါးကြီးကို ကိုင်ကာ နေရာယူလိုက်သည်။
တောင်မတ်နေသောလီးကြီးက ရွှေစင်၏ စောက်ဖုတ်ဝလေးကို တေ့လိုက်မိတော့သည်။
ဆလင်း၏လီးကြီးမှ မာတောင့်နေခြင်း၊ ခါးအားသန်လှခြင်းတို့ကြောင့် တချက်ထဲနှင့် အဆုံးဝင်သွားလေ၏။
"အား.. အား.. နာလိုက်တာ ... အတင်းမလုပ်ပါနဲ့.. အဟင့်အဟင့်..... အမလေး... အား ... ဟင့် ... ဟင့်"
တောင်းပန်တိုးလျှိုးသံက သနားစရာ မဖြစ်ဘဲ သူ့ရဲ့စိတ်ကို ပိုဆွပေးသလိုသာ ဖြစ်နေလေတော့သည်။
ထို့ကြောင့် နို့ကြီးတွေကို ဆွဲကာ
ဆက်ခါဆက်ခါသာ ဆောင့်ပေးနေ၏။မရွှေစင်မှာ အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်ခါ ဖင်ဘူးတောင်းပင် ထောင်နေလေပြီ။
သူမ၏ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှာ မွေ့ရာနှင့်ထိနေလေပြီ။ မကြာပါချေ ရွှေစင်တယောက်လည်း
စိတ်ပါလာပြီး ကာမရည်ကြည်များ မတရားထွက်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် လိုးအားက ပိုမိုကောင်းလာပြီး
ဆလင်း မှာ
ပြီးလုပြီးခင် ပင်ဖြစ်လာရတော့သည်။ ဒါပေမယ့် ပြီးလို့ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ...
ဒီမိန်းမမှာ လိုးစရာ အပေါက်သုံးပေါက်တောင်ရှိတာ။ ဒီလို ဖင်ကြီးကြီးဆော်မျိုးမှ ဖင်မချရင် ဆလင်း
ငမိုက်သားဖြစ်တော့မည်။ထို့အပြင် ဆလင်းလို ကုလားတကောင်အဖို့ ဒီလို ဖြူဖြူတောင့်တောင့်လေးကို
ဖင်လိုးခွင့်ရရန်အခွင့်အရေးမှာ နည်းလှသည်မဟုတ်ပါလား။
ဆလင်းမှာ ရွှေစင့်ပေါင်ကြားထဲ ခေါင်းတိုးဝင်ပြီး စောက်ပတ်လေးကို ရက်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်
သူ့လျှာကြမ်းကြီးဖြင့် စောက်စိလေးကို ရက်ပေးလိုက်ရာ ရွှေစင် ထွန့်ထွန့်လူးသွားသည်။
စောက်ပတ်ရဲ့ပွင့်လွှာလေးတွေကို ကိုက်လိုက် ၊ ဖင်ဝလေးကိုရက်ပေးလိုက်လုပ်နေရာ
ရွှေစင်မှာကိုယ့်နို့တွေကိုယ်

ပြန်ဖြစ်ညှစ်နေရတော့သည်။ ဘယ်မိန်းမက စောက်ပတ်ကို အရက်မခံချင်ဘဲရှိပါ့မလဲလေ။
စောက်စေ့ပြူးပြူးလေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့စုတ်ပေးနေရင်း စောက်ပတ်ထဲ လက်ချောင်းပူးပြီးကလိပေးလိုက်တော့
"အားအား ... ဟင်း... ဘယ်လိုများလုပ်နေတာလဲ "
ရွှေစင့် ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ဆွဲဖြဲလိုက်တော့ ပေါ်လာတဲ့ ခရေပွင့်ကလေးကို ဝိုင်းပြီး
ဝလုံးလေးတွေရေးပေးနေတယ်လေ။
ပြီးတော့ ဖင်ပေါက်ထဲကို လက်ချောင်းပူးထဲ့ပြီး ကလိနေတယ်။ လီးကြီးနဲ့
ဖင်ဝကို တေ့လိုက်ပြီး လီးတန်းလန်းနဲ့တေ့ရက်ကြီးမှာ ဖင်ကို ပွတ်သပ်နေသေးတယ်။ ဒစ်ကြီးတခုလုံးကို
ထည့်လိုက်တော့ ဖင်ဝတခုလုံးပူတက်သွားတာပဲ။
"မလုပ်ပါနဲ့ .. ပြန်ထုတ်လိုက်ပါ ... မလုပ်ပါနဲ့ အား..... အား "
ရွှေစင် ဖင်ကြီးကို ခါရမ်းလိုက်တော့ လီးက မကျွတ်ထွက်သွား ပဲ ပိုပိုပြီး ကျွံဝင်လာတယ်။
နာလိုက်တာမှ အရမ်းဘဲ။ အရည်မှမထွက်တဲ့ဟာကို။
လီးကြီးကကြီးလွန်းပြီး မဟားဒရားလုပ်နေတာမို့ ဖင်ဝလေးပါကွဲထွက်သွားတယ်။
ရွှေစင်လုံးဝမခံနိုင်တော့ဘူး။
ရုန်းလို့ကလဲမရဘူး။သေလုမျောပါးဘဲ။ ကုလားက တော့ ဖင်အပျိုလေးကို ပါကင်ဖွင့်လိုးနေရတာမို့
အရသာရှိမှာပေါ့လေ။
"တော်ပါတော့ရှင်... ကျမ သေပါတော့မယ် ... နာလွန်းလို့ပါ "
ဆလင်းလည်း ဘာမှပြန်ပြောမနေဘဲ ဆက်တိုက်ဆောင့်ပြီး ဖင်ခေါင်းထဲမှာပင် သုက်လွှတ်လိုက်၏။ ဖင်ဝနှင့်
ဖင်ခေါင်းနံရံတလျှောက် ကွဲပြဲသွားသော နေရာလေးတွေအတွက် ကော် ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းပင်။
ဆလင်းမှာ ပြီးသွားသော်လည်း လီးကြီးမှာ သိပ်မကျသေးပေ။ ခပ်မာမာပင်ရှိနေသေးတာကြောင့်
ဆော်ကြီးကို
ပက်လက်လှန်လိုက်ပြီး စောက်ပတ်ထဲ ကျင်းစိမ် ကာ အမောဖြေနေလိုက်သည်။
ထိုခဏမှာပင် အိပ်ရာဘေးကဖုန်းမြည်လာတာကြောင့်...
"ဖုန်း ကိုင်လိုက်စမ်း "
ဒါ ဆလင်းသက်သက်ရစ်လိုက်ခြင်းပါ။ ရွှေစင်ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်ပင် စကားပြောခွက်ကို
မလိုက်သည်။
"ဟလို.. "
"အင်း .. ရွှေစင် ကိုယ်ပါ၊ ပြန်ရောက်ပြီ လေဆိပ်မှာ "
"ကို့ ကိုလာကြို လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဖေတို့မရှိကြဘူး "
သူ့လင်နဲ့ စကားပြောနေတဲ့ မိန်းမကို လိုးချင်လာတာမို့ ဆလင်းလီးက ချက်ချင်းမာတောင့်လာတယ်။
ရွှေစင့်စောက်ခေါင်းထဲက လီးကြီးပြန်မာလာတာကို သတိထားမိတယ်။
"ကိုယ်... အင့် ... ကားငှားပြီး ပြန်.... အ... ပြန်ခဲ့လိုက်နော်... အ "
အခုဆို ခပ်ပြင်းပြင်းလိုးနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆောင့်ချက်တွေကြားမှာ အင့်ကနဲ အိကနဲ အသံမထွက်မိအောင်
ရွှေစင်သတိထားနေရတယ်။ ဆီးစပ်နှစ်ခု ပူးကပ်သွားတိုင်း တဖတ်ဖတ် အသံတွေကတော့ ထွက်နေလေရဲ့။
"ရွှေစင် နေကောင်းရဲ့လားဟင် "

"မကောင်းဘူး.... .... ကိုယ် အှ .. မြန်မြန်.....ပြန်လာနော်..   "
"အင်း အင်း ကိုယ်မြန်မြန်ပြန်ခဲ့မယ် ဒါဘဲနော်   "
"အင်း အင်း   "
ရွှေစင်ဖုန်းကို မြန်မြန်ချလိုက်ရတယ်။
မော်တာတပ်ထားသလို တရကြမ်းဆောင့်လိုးတာကို ခံရင်း ရွှေစင်တော်တော်ကောင်းလာတယ်။
မုဒိမ်းကောင်ကို မုန်းပေမဲ့ လီးကြီးကို ခိုက် သွားတာကြောင့် စောက်ပတ်ကို
အောက်ကနေပြန်ပင့်ပေးနေမိသည်။
ကုလားက ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးရွှေစင်နို့ကြီးတွေကို ဆွဲကာလိုးတော့သည်။ အရသာကောင်းလွန်းတာမို့
ရွှေစင်တချီပြီးသွားရတော့သည်။
ဘယ်လောက်ကြာကြာဆက် လိုးနေသည်မသိ။ ကုလားက ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲတွန့်ကာ
ရွှေစင်စောက်ပတ်နံရံတွေကို
လရည် ပူနွေးနွေးကြီးနဲ့ ဖြန်းလိုက်လေသည်။ မိမိစောက်ခေါင်းထဲ ကုလားမုဒိန်းကောင်၏
သုက်ပိုးများဝင်သွားပြီ
ဟူသော အသိနဲ့ စစ်ကနဲခံစားလိုက်ရသည်။ထို့နောက် သူ့လီးကြီးကို ရွှေစင်စောက်ဖုတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ပြီး
ပါးစပ်နားကို
တေ့ပေးလိုက်သည်။
"ငါ့လရည် လက်ကျန်တွေ စုပ်ပေးစမ်း   "
ရွှေစင်လည်း ငြင်းဆန်လို့ မရမှန်းသိပြီး စုပ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။ လီးထိပ် အရေပြားဖြတ်ထားတဲ့
လီးတချောင်းကို
ပထမဆုံးမြင်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ အသားအရေမည်းရတဲ့အထဲ ဖင်ကိုရော ၊ စောက်ဖုတ်ကိုပါလိုးထားလို့
ပေပွနေသည်။
ဆီးစပ်က လမွှေးတွေမှာ လိမ်တွန့်နေရသည့် အထဲ ရှည်ရှည်းလျားလျားကြီးတွေမို့ ရွံ့ ဖို့ပင်ကောင်းလေရဲ့။
ထို့နောက်တွင်တော့ ရွှေစင်ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားတော့သည်။

ဦးမောင်မောင် ကားကို အမြန်မောင်းပြီးပြန်လာသည်။
ဒါတောင် လမ်းမှာ ဆီဒိုရာ ဝင်ဝယ်နေသေးလို့နဲနဲကြာသွားသည်။
အိမ်အောက်ရောက်တော့ ရေသန့်လှည်းကို ဒရောသောပါ တွန်းလာတဲ့ ကုလားနဲ့ ဝင်လိုက်မလိုတောင်
ဖြစ်သွားသေးသည်။
အပေါ်ကို အပြေးတပိုင်းတက်ပြီး အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်တော့ သော့မခတ်ထား။
အမောတကောနဲ့ အိမ်ထဲဝင်လာတော့ သူတို့လင်မယားကုတင်ပေါ်မှာ ဖင်တုံးလုံးနဲ့
မှောက်ရက်လေးအိပ်နေတဲ့
ချွေးမချောကို တွေ့ရသည်။ တရှုံ့ရှုံ့ငိုနေလိုက်တိုင်း ဖင်ကြီးက တုန်တုန်ထွက်သွားသည်။
ဦးမောင်မောင် အနီးကပ်သွားကြီးလိုက်တော့ ဖင်သားဖြူဖြူလေးမှာ အရှိုးရာတွေကိုတွေ့လိုက်သည်။ ဖင်ဝမှာ
ဝါဖြူဖြူ
အရည်တွေနဲ့ သွေးစလေးတွေ ။

"ဟင်...   ဖေဖေ ....   ဟင့်..... ဟင့် .....   သမီးဘဝတော့ပျက်ပါပြီ ဖေဖေရယ်....   ဟင့်   "
ရွှေစင်က သူ့က ထ ဖက်ထားသည်။ မျက်နှာ တခြမ်းမှာ ရောင်ရမ်းနေပြီး နှုတ်ခမ်းထောင့်မှာ သုက်ရည်
အဖတ်လေးတွေက ခြောက်ပြီးကပ်နေသည်။ ဦးမောင်မောင် ရွှေစင်ကို ရေချိုးခန်းထဲ တွဲခေါ်လာပြီး
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးလိုက်သည်။
ရွှေစင်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး မျက်လုံးတွေ ဖွင့်ထားသော်လည်း ဘာခံစားချက်မှ မရှိတော့တဲ့ဟန်။
တနေရာတည်းကိုသာစူးစိုက်ကြည့်နေတော့သည်။ ချွေးတွေ၊ သုက်ရည်တွေပေနေတဲ့ ရွှေစင်မျက်နှာလေးကို
ဆေးပေးလိုက်သည်။
ရွှေစင့်စောက်ခေါင်းလေးထဲ လက်ခလယ်ထိုးမွှေပြီးဆေးပေးလိုက်တော့ အရည်
ချွဲချွဲများပြန်ထွက်လာတော့သည်။ ထိုအခိုက် လူခေါ်ခေါင်းလောင်းမည်လာတော့
"သမီး၊ အကျီ ဝတ်ပြီး အခန်းထဲပြန်လှဲနေလိုက်နော်   "
"အဖေ အဲဒါ ကိုကျော်ပဲ ဖြစ်မယ်၊ သူ့ကို သမီးနေမကောင်းဖြစ်နေတယ်လို့ပြောထားပြီးပြီ   "
ဒီလိုအခြေအနေမှာတောင် သူ့ယောကျာ်းကို လိမ် ပြောပြီးပြီဆိုတဲ့ မိန်းမတွေရဲ့ ဉာဏ်ကို
ဦးမောင်မောင်လေးစားသွားမိသည်။
သားတော်မောင်ကို တံခါးဖွင့်ပေးပြီးနောက်
ကိုယ့်အခန်းထဲကိုယ်ပြန်ဝင်ကာ သုက်ရည်တွေ၊ စောက်ရည်တွေပေပွနေတဲ့ မွေ့ရာပေါ်တက်၊
ရွှေစင်ရဲ့ ကိုယ်တုံးလုံးလေးကို ပြန်မြင်ယောင်ရင်း တောင် နေတဲ့လီးကြီးကို ဂွင်းတိုက်လိုက်ရတော့သည်။

နောက်နေ့ကျတော့ ရွှေစင် သူ့မိဘတွေကို လာခေါ်ခိုင်းလိုက်တော့သည်။ ခဏတော့ အမေတို့
အိမ်ပြန်နေရမည်။
သူ့ယောကျာ်းက ရှုံးတက်ရမည်၊ ယောက်ခထီးနဲ့ ယောက်ထဲ နေရမှာ မသင့်တော်၊ မျက်နှာလဲ ပူသည်။
အပေါ်ယံဒဏ်ရာတွေရော၊ စိတ်ထဲက ဒဏ်ရာတွေပါ ကုစားဖို့ ကိုယ်တယောက်ထဲနေလိုသည်။
ယောကျာ်းကို ကိုယ်လုံးတီးချွတ်ပြဖို့ မရဲတာလဲပါသည်။ ဒါကပင် အဆက်ဟောင်း စိုင်းစိုင်း နဲ့ ပြန်တွေ့ဖို့
အကြောင်းဖန်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေစင် စိုင်းစိုင်းကို မောင်လေးတယောက်လို ချစ်သည်။ စိုင်းစိုင်းက ဒီအိမ်မှာနေလာတာလဲကြာပြီ။
နောက်တနေ့မနက် အိပ်ရာထတော့ နေမြင့်နေပြီဖြစ်သည်။
ရွှေစင်မျက်လုံးသေသေချာချာဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့
စိုင်းစိုင်းတကောင် ကုတင်ဘေးမှာထိုင်ပြီး မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ သူ့ကို ကြည့်လို့ ...
"ဟဲ့ စိုင်း နင်ဘာလုပ်နေတာလဲ   "
"အစ်မ စားဖို့ မနက်စာလာပို့လာတာ အဟီး   "
ရွှေစင့်ယောကျ်ားပင်လျှင် မနက်စာကို အိပ်ရာထဲထိ ယူလာပေးလောက်အောင် ဂရုစိုက်တာမဟုတ်။
"အမေတို့ကော   "
"မရှိဘူး အန်တီတို့ အလှူသွားကြတယ်   "
"ဩ ငါ့ကို တော်တော်ဂရုစိုက်ကြတာဘဲ   "
"ငါ ရှိပါသေးတယ် အစ်မရယ်၊ မနက်စာစားလိုက်ဦး ၊   ငါ သွားတော့မယ်   "

"စိုင်း ၊ လာ ငါနဲ့အတူတူ စား "
"အာ မစားချင်ပါဘူး ၊ အစ်မက သွားလဲမတိုက်ရသေးဘူး နံတယ် "
"သေဦးမယ်၊ ငါလုပ်လိုက်ရ "
ရွှေစင် စိုင်းစိုင်းရဲ့ပါးလေးကို ဖက်နမ်းလိုက်သည်။ သို့သော် စိုင်းစိုင်းက သူ့နှုတ်ခမ်းကို ရွှေစင့်နှုတ်ခမ်းလေးနဲ့
ကွက်တိဖြစ်အောင်ရွှေ့လိုက်ပြီး နီစွေးတဲ့နှုတ်ခမ်းလေးကိုနမ်းလိုက်ပါတော့တယ်။

ငယ်ချစ်ဦး

မထင်မှတ်တာမို့ ရွှေစင် မှင်သက်သွားမိသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် စိုင်းစိုင်းရဲ့ လျှာလေးက သူကပါးစပ်လေးထဲတိုးဝင်လာတော့သည်။
လျှာအချင်းချင်းကစားလိုက်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာတော့ ရွှေစင်လည်း
စိုင်းစိုင်းရဲ့ အနမ်းတွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး တုန့်ပြန်လိုက်မိတော့တယ်။ ဒါကိုအခွင့်ကောင်းယူပြီး စိုင်းကလည်း
ရွှေစင်ရဲ့ နို့ကြီးတွေကို နယ် နေပါတော့တယ်။ တကိုယ်လုံးစုံဆန်ပွတ်သတ်နေပါတော့တယ်။

"စိုင်း တယောက်ယောက် ဝင်လာဦးမယ်ကွာ "
"ဟင့်အင်း၊ အစ်မ အခန်းထဲ ဘယ်သူမှမဝင်ရဲဘူး "
"တော်တော်သေချာနေတယ်ပေါ့လေ "
စိုင်းစိုင်းတယောက်ကတော့ရတဲ့အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝအသုံးချပါတော့တယ်။ လည်တိုင်လေးတွေ၊ ရင်ညွန့်လေးတွေကို နမ်းနေရာက နေပြီးတော့
ညဝတ်အကျီ လေးကို လှန်တင်ကာ နီနီရဲရဲ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကိုငုံမိတဲ့အခါမှာတော့
"စိုင်းရယ် ငါ့မှာယောကျ်ားရှိတယ်လေ "
"အော် အခုတောင် ဒီကောင့်ကို သတိရနေတယ်ပေါ့ "
"မဟုတ်ပါဘူး၊မောင်လေးရယ် နင်ငရဲကြီးမှာ စိုးလို့ပါ "
နို့ ကြီးတွေကို ဝအောင်စို့ပြီးတဲ့နောက် ခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်းလျောဆင်းကာ အဆီကင်းတဲ့ဗိုက်သားကိုလျက်ပေးနေပါတော့တယ်။
"မ ဖင်ကြွပေးနော် "
ရွှေစင်လည်း ၂ခါမပြောရဘဲ ဖင်ကြီးကို ကြွပေးပြီး ညဝတ်ဘောင်းဘီလေးကိုချွတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။
ထို့နောက်ဖြူဖွေးနေသောပေါင်တံတလျှောက်ကိုလျက်ပေးနေတာမို့ မချင့်မရဲလေးဖြစ်ကာ စိတ်တွေပိုထလာပါသည်။
ပေါင်ရင်းအထိလျှက်လိုက် ပြန်ဆင်းလိုက်နဲ့။ ရွှေစင်မရိုးမရွဖြစ်လာပြီး စိုင်း ရဲ့ လက်တွေကို စောက်ဖုတ်အုံလေးပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။ ရွှေစင့်စောက်ပတ်လေးထဲကို လက်ညှိုးလေးတချောင်း လျှောခနဲ ဝင်လာပါသည်။ ပြီးတော့ အငြိမ်မနေဘဲနဲ့ မွှေပေးလိုက် ထိုးထည့်လိုက်လုပ်ရင်း ပေါင်တံဖွေးဖွေးကြီးနှစ်ခုကို အားပါးတရ လျက်လို့သာနေတာမို့ ဖီးလ်ကိုဘယ်လိုမှမထိန်းနိုင်တော့တဲ့ ရွှေစင်ဟာ စိုင်း ရဲ့ခေါင်းကို စောက်ပတ်လေးပေါ် ကိုဆွဲယူလိုက်မိတယ်။

သွယ်လျတဲ့ပေါင်တန်၂ချောင်းကိုဘေးကိုကားထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့
စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေဟာ ဟပြဲလေးဖြစ်ပြီး
စိုင်းရဲ့လျှာနွေးနွေးလေးဟာတိုးဝင်လာပါတော့တယ်။
အိမ်ထောင်သက်တလျှောက် ဘာဂျာကောင်းကောင်းအမှုတ်မခံဘူးသူမို့ စိုင်းစိုင်းရဲ့လျှာစွမ်းအောက်မှာ
အလူးအလဲဖြစ်နေရရှာပါတယ်။
"အား.. မောင် ရယ်၊ လုပ်ပါတော့ဟာ. .. မ မနေနိုင်တော့ဘူး "
ဆိုပြီးအခေါ်အဝေါ်တွေတောင်ပြောင်းကုန် ပါတော့တယ်။
"ဘာလုပ်ရမှာလဲ မရဲ့.. "ဆိုပြီး စိုင်းက ပြုံးပြုံးကြီး။
အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ပုဆိုးကို ချွတ်ထားပြီး မာတောင့် နေတဲ့ လီးတန်ကြီးက အထင်းသား။
စိုင်းစိုင်းကရှေ့နန်နဲ့တိုးလာပြီး
သူ့လီးတံကြီးနဲ့ ရွှေစင့်စောက်ပတ်ဝမှာတေ့ထားလိုက်တယ်။
ရွှေစင်ကလည်းပေါင်ကြီး၂လုံးကိုဖြဲကားထားပေးလို့
လီးချောင်းကြီးက စောက်ပတ်ဝမှာကွက်တိ။
"အာ ... စိုင်းကလည်းကွာ... "
"မသိလို့မေးတာပြောမှပေါ့ "
"တော်တော်ကြားချင်တယ်ဟုတ်လား၊ ရှက်တယ်ကွာပြောချင်ဘူး၊ သူသိသားနဲ့.... "
" မရဘူး မရာ ပြော " လို့ဆိုပြီး စောက်ဖုတ်ကို လီးနဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ်ရိုက်လိုက်ရာ
ရွှေစင်ဘယ်လိုမှသည်းမခံ နိုင်ဘူးဖြစ်သွားရရှာပါတယ်။
"အေးကွာ လိုးပါတော့ရှင်၊ကဲကျေနပ်ပြီလား ခွေးကောင်လေး။"
ရှက်စနိုးအသံအမူအယာလေးနဲ့ဆိုလိုက်ပါတော့တယ်။

အပူငွေ့တွေ တဖိန်းဖိန်းထွက်နေတဲ့ လီးချောင်းကြီး စောက်ပတ်ထဲဝင်လာတဲ့ အရသာဟာ ဘာနဲ့မှ
မလဲနိုင်အောင်ပါဘဲရှင်... ။
"အား.. ကောင်းလိုက်တာ၊ စောက်ဖုတ်ကြီးကအိနေတာပဲ" ပြောရင်း သူလည်း
ဖီးလ်တွေတက်နေပါတော့တယ်။
" မ.. မ နို့ကြီးတွေဆွဲမယ်နော် "
စောက်ပတ်ထဲတောင် လီးတချောင်းလုံးထဲ့ပြီးလိုးနေပြီပဲဟာ နို့ကိုင်ချင်တာများပြောနေရသေးလားရှင်...။
စိုင်းစိုင်းက ဒီလိုညစ်ညစ်ပတ်ပတ် တစ်တစ်ခွခွတွေပြောရတာကို သဘောကျသူမှန်း ရွှေစင်
သဘောပေါက်သွားလေပြီ။
" ဟုတ် မောင့်သဘော "
" အာ... မ က ဆွဲခိုင်းလေ.. ဒါမှ အရသာပိုရှိတာပေါ့ မရဲ့ "
" ဟင့် ရှက်တယ်ကွာ... မောင် စိတ်ကြိုက်လုပ်လို့ရတာပဲဟာ "
" ပြောပါ၊ မရာ မ မဆွဲခိုင်းရင် မောင် မဆွဲဘူးလေ "
" ဟွန့်.... မောင် နော် မညစ်ပတ်နဲ့ "
" မညစ်ပတ်ပါဘူး မကလဲ ပြောပါ "

" မောင် ဆွဲလေ "
" သေချာပြောကွာ "
" ကဲ ဆွဲပါရင် ကျွန်မရဲ့ နို့ကြီးတွေကို.. ကဲ ကျေနပ်ပြီလား..." ဟုဆိုပြီး မျက်စောင်းလှလှလေး ထိုးလိုက်၏။
စိုင်းရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲပြီး သူမရဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးပေါ်ပါတင်ပေးလိုက်သေးသည်။
ထို့နောက်တွင်တော့ စိုင်း လည်း ရွှေစင့်ရဲ့ ပြည့်တင်းဝင်းမို့တဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင်ပြီး
ဆွဲလိုက်တော့သည်။
" ကောင်းလိုက်တဲ့ နို့ကြီးတွေ မ ရယ်.. ကိုင်လို့ကောင်းလိုက်တာ.. "
" ဟွန်း.... "
နို့ကြီးတွေကို ဆွဲပြီး ဆက်တိုက်ဆောင့်ပေးလိုက်ရာ ရွှေစင်လည်း ပြီးလုပြီးခင် အနေအထား
ရောက်လာခဲ့တော့သည်။
" မောင် မ ပြီးတော့မယ် ထင်တယ်.. အား... အဟင့်.. အင်း... အား.. "
"ဟင်း..ဟင်း...ခွာမဆောင့်နဲ့တော့....ကပ်ဆောင့်...ကပ်ဆောင့်ပေးနော်....ဟင်း.... "
"မောင်... မောင်လဲပြီးလိုက်တော့... အဟင့်... အတူတူပြီးမယ်နော်... "
"ဟော့အေး... မောင်မထွက်သေးဘူး...ပြင်းပြင်းဆောင့်လိုးပေးမယ်နော် "
"အ အိ အင့် အင့်... ချစ်တယ်မောင်လေးရယ် "
ရွှေစင် ကောင်းကောင်းတချီပြီးသွားရပါတော့တယ်။ စိုင်းစိုင်းကတော့ သူ့လီးကြီးကို စောက်ပတ်ထဲမှာ မြုပ်
ထားပြီး
ရွှေစင့်ကိုယ်ပေါ်မှောက်ကာ နို့ကြီးတွေကို ဆော့နေလေရဲ့။
"မ နို့ကြီးတွေက ကိုင်လို့ကိုမဝဘူးဗျာ၊ မ နို့ကြီးတွေကို လိုးချင်တယ် "
"အမ်... ဘာပြောတာလဲဟင် "
စိုင်းတကောင် ရွှေစင်ပြောတာကိုကြားလိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲအပျော်ကြီးပျော်သွားပါတယ်။ ရွှေစင်တယောက်
နို့အလိုးမခံ
ဖူးဘူးဆိုတာကိုသိလိုက်ရတော့ ကိုယ်ပထမဆုံးဆိုတဲ့ အသိက စိတ်ကို ပို ထန်လာစေတယ်။
"ဒီလိုလေ မ ရဲ့ ၊ မ နို့ကြီးနှစ်လုံးကြားထဲကိုလိုးမှာလေ၊ မ အဲလိုမခံဖူးဘူးလား "လို့ သိသိကြီး
မေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။

ရွှေစင့်ကို ထိုင်ခိုင်းပြီး စိုင်းစိုင်းကလည်း ကုတင်ပေါ်မှာပဲ မတ်တတ်ရပ်လို့ လီးကြီးကို နို့နှစ်လုံးကြားထဲ
ထိုးထဲ့လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့လီးကြီးနဲ့ ရွှေစင်ရင်ဘတ်ပေါ်ကို လည်း တံထွေးတွေထွေးချနေလေရဲ့။
အဲဒီနောက် လီးကြီးကို ရွှေစင့်ရဲ့ဖွံ့ထွားလှတဲ့နို့ကြီး ၂လုံးနဲ့ ညှပ် ပြီးအထက်အောက်ပွတ်ပေးလိုက်တော့
အိစက်နေတဲ့နို့အုံကြီးတွေကြားမှာ အပွတ်ခံရတဲ့ စိုင်းစိုင်း 'အီးအီးအားအား' အော်ရင်း
သုက်ပင်မထိန်းနိုင်တော့... ။

လရည်တွေက မျက်နှာနဲ့ နို့၂လုံးကြားကို ပြွတ်ကနဲ ပန်းထွက်လာပါတော့တယ်။
ရွှေစင်လည်းပါးစပ်လေးဟ လီးကြီးကိုပါးစပ်ထဲ ငုံ ပြီး လက်ကျန်လရည်တွေကိုဆွဲစုပ်မျိုချလိုက်တာပေါ့။
ဘဲတွေက သူတို့ သုက်ရည်ကို မျိုချပေးရင် အရမ်းကြိုက်တယ်ဆိုတာ ရွှေစင်သိနေပြီလေ။

"လိမ်မာလိုက်တာ မရယ်၊ မ နေကောင်းသွားအောင် ဆေးတိုက်လိုက်ပြီနော် "

"ခွေးကောင်လေး ... ပြန်တော့ မ ရှက်လာပြီ "

အပိုဆု

အဲဒီနောက်ရက်တွေမှာတော့ လူကြီးတွေမလစ်တာမို့ စိုင်းစိုင်းနဲ့ ရွှေစင် လိုးခွင့်မကြုံ။ ရွှေစင်မှာ စိုင်းစိုင်းသူ့စောက်ပတ်ထဲ မပြီးသွားတာကြောင့် မချင့်မရဲဖြစ်လျက်ရှိရာ အခါအခွင့်ကိုသာ စောင့်နေမိသည်။ တရက် အိမ်မှာ အဖေနဲ့ အမေ မရှိခိုက်ကလေး၊ ခြံထဲ ဆင်းလာသည်။ လူအရိပ်အခြေကို ကြည့်ကာ ကားဂိုထောင်ဘက် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာပြီး စိုင်းစိုင်းရဲ့ အခန်းထဲကို ခိုးကြည့်လိုက်တော့ စိုင်းစိုင်းတကောင် အိပ်နေတာကို တွေ့လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝမ်းသာအားရနဲ့ အခန်းလေးထဲ ခြေဖျားထောက်ဝင်ကာ စိုင်းစိုင်းဘေးတွင် အသာလေးထိုင်လိုက်လေသည်။ ပုဆိုးခါးပုံစကို ဖြည်ချကာ လီးပျော့ပျော့ကြီး ဆော့ကစားပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် လူကိုရှေ့အနည်းငယ်ထပ်တိုးပြီး ပါးစပ်ဖြင့်ငုံလိုက်သည်။ ပူနွေးသော အာငွေ့ကြောင့် စိုင်းစိုင်းမှာ ရုတ်တရက်နိုးလာရသလို လီးကြီးမှာလည်း ဒိန်းကနဲ မတ် လာရတော့သည်။ မိမိအပြုအစုကြောင့် လီးကြီး မာလာတာကို ရွှေစင် ပီတိဖြစ်မိသလို ဒီလီးကြီးတောင်လာလျှင် မိမိအဆော် ခံရတော့မှာကို အကျေနပ်ကြီးကျေနပ်ကာ လီးကြီးကို အာခေါင်နှင့်ပင် တိုက်ပေးနေမိသည်။ ထို့နောက် ထမိန်နှင့် ပင်တီလေးကို ချွတ်ကာ စိုင်းစိုင်းကို တက်ခွလိုက်တော့သည်။ ပြီးတော့ လီးကြီးကို စောက်ပတ်ထဲဆွဲသွင်းကာ မြင်းစီးနေမိသည်။ အဲဒီနောက် အားမလို အားမရနဲ့ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်မိတော့ စိုင်းစိုင်းက ရွှေစင်ခါးလေးကို ကိုင်ကာ အောက်ကပြန်ပင့်လိုးပေးလေသည်။

"အား.. မောင်ရယ်.. အင်း.. ကောင်းလိုက်တာ... "

"မ ကျွန်တော့်လီးကြီးကိုကြိုက်လား.. "

"အင်း... ရူးတော့မယ် ... မောင်ရယ် "

"မ.. မ ရဲ့ အိုးကြီးကိုကိုင်ပြီး လိုးချင်တယ်ဗျာ.. နော်..ကုန်းပေးနော် "

လို့ဆိုတော့ ရွှေစင်လည်း လေးဖက်လေးထောက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

စွင့်ကားဖြူဖွေးနေတဲ့ အိုးကြီးကိုကြည့်ပြီး စိုင်းစိုင်း စိတ်တွေဘယ်လိုမှထိန်းမရနိုင်တော့ပါဘူး။ လက်အစုံက ဖြူဖွေးကားအယ်နေတဲ့ ဖင်သားကြီးပေါ်ကိုတင်လိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဖင်သားကြီးနှစ်ခြမ်းကို ကျကျနနဆွဲဖြဲ ပြီး သူ့ရဲ့ လီးကြီးကို အနောက်ကိုပြူထွက်နေတဲ့ ရွှေစင်ရဲ့ ဂိတ်ဝမှာ တေ့ပေးလိုက်ပါတယ်။ သာသာလေး တထစ်ချင်းထည့်လာလိုက်တာ စောက်ပတ်တဆုံးကို ဝင်သွားပါတော့တယ်။ ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့် လိုးလိုက်သောစိုင်းစိုင်း၏ဆောင့်ချက်များကြောင့် ရွှေစင့် ဖင်သားကြီးတွေအိပက်အိပက်ဖြင့် တုန်ခါ၍ပင်နေသည်။

"မ.. မ ဖင်ကြီးတွေကို ရိုက်မယ်နော် "

"မောင့်သဘော.. အင့်.. ကြိုက်တာလုပ်၊ ဘာလဲ မက ခိုင်းရဦးမှာလား။ "

"မ ကလဲ သိရဲ့ သားနဲ့ ဟဲဟဲ.. "

"ကောင်ဆိုးလေး၊ မ ရဲ့ ဖင်ကြီးကိုရိုက်ပေးပါ... စိတ်ကြိုက်ရိုက်ပါရှင် "

ပြောရင်းကပင် ပြောရသည်မှာ အရသာရှိလှသဖြင့် ရွှေစင်တယောက် လိုအပ်တာထက်ပင်ပိုပြောလိုက်သေးသည်။ ရဲလဲရဲလာသည်။အဲ့ နောက်တော့ တဖြန်းဖြန်းရိုက်သံလေးတွေ လျှံထွက်လာပါတော့တယ်။
ရွှေစင် နာလည်းနာ၊ကောင်းလည်းကောင်းနဲ့အရသာအရှိကြီးရှိနေတော့တယ်။

မရဲ့ တင်ပါးကြီးတွေကိုခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိုက်ရင်း တအားဆောင့်လိုးပေးနေမိတယ်။ မ ဖင်သားကြီးတွေတောင် ရဲတက်လာတယ်။ အသားဖြူနေတော့ ပိုပြီးသိသာတာပေါ့။ မ ကလည်း ထန်နေတော့ ဘယ်လောက်ရိုက်ရိုက် အံကြိတ်ခံနေတာပဲ…။ အား… ကောင်းလိုက်တာ လိုးရတာ…။
"ကို ဆောင့်လိုးတာ..ကြိုက်လား.."
မေးရင်းနဲ့ မရဲ့ တွဲလဲကျရမ်းခါနေတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လှမ်းဆွဲလိုက်တယ်။ မ က သမင်လည်ပြန်လေးကြည့်ပြီး…
"အင်း… အ..အ.. ကြိုက်တယ်… ဆောင့်လိုးပေးပါ… မကို ဆောင့်လိုးပေးပါ.. အ.. "
"ဖင်ဆုံကြီး ကော့ကော့ပေးလေ.. "

အိထွားသောဖင်ဆုံဝဝကြီးကို ကော့ပေးရှာသာ မဟုတ် နောက်ပြန်ပြီးတော့ ပစ်ပစ် ဆောင့်ပေးလိုက်မိတယ်။ စိုင်းစိုင်းဆောင့်လိုးတဲ့ အချိန်နဲ့ ရွှေစင်ပြန်ကော့ပေးတာတိုက်ဆိုင်သွားတိုင်း လီးကြီးကျွံကျွံဝင်လာတဲ့ အရသာဟာ ကောင်းလှတာမို့ ဖင်ကြီးကို သိသိသာသာနောက်ပြန် ပစ်ပေးနေမိတယ်။
"မ မဖင်ကြီးကို ချ ချင်တယ်ကွာ "
"အာ မောင်ကလဲ မောင့်လီးတုတ်တုတ်ကြီးကို စောက်ဖုတ်ကတောင် မခံနိုင်အောင် ကျပ်နေတာ ဖင်က ဘယ်ခံနိုင်မှာလဲ "
"ခဏနေရင် အန်တီတို့ကို သွားကြိုရတော့မှာ၊ မ ဖင်ကျပ်ကျပ်လေးကို လိုးတော့မြန်မြန်ပြီးတာပေါ့… မ ဖင်ထဲကို ဖြေးဖြေးလေးပဲ ထည့်မှာပါကွာ "
"ဒီလီးကြီးက တော်တော်တုတ်တာ မ ဖင်ပြဲသွားလိမ့်မယ် "
" မ ဖင်ဝမှာ စောက်ဖုတ်ထဲက စောက်ရည်တွေစီးကျထားလို့ ရွှဲနေပြီဟာ၊ မောင့်လီးကြီးမှာလဲ မမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲလေ
ရွှဲလေပြီ ၂ယောက်စလုံးဆီက အရည်တွေနဲ့ဆိုရင် မနာတော့ပါဘူး နော်၊ မ နာမှာကြောက်နေသေးရင် မ ဖင်ပေါက်ကလေးကို ရက်ပေးပြီးမှ လိုးမယ်လေ "
ဆိုပြီး ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသော ဖင်သားအိအိကြီးများကို မက်မက်မောမောဖြင့် ဖိကပ်ကာ နမ်းနေလေတော့သည်။
ရွှေစင်မှာ ဖင်ထပ်ပြဲမှာကြောက်လို့သာ ငြင်းနေတာ။ တကယ်ဆို စိုင်းစိုင်းကို ပျော်စေချင်နေမိသည်။ အခု ဖင်တောင်ရက်ပေးမယ်ဆိုတော့ အဲဒီလောက်နစ်နာသွားအောင် မလုပ်ခိုင်းရက်ပါ။ ဒါကြောင့်
"အင်းပါ စိုင်းရယ် နင်လုပ်တာနဲ့ငါလည်း အရှက်ကုန်နေပါပြီ။ လိုးပါတော့။ ဒါပေမယ့် ဖြည်းဖြည်းတော့လုပ်နော် "
"စိတ်ချပါ မ ရယ်၊ မ ဖင်ကြီးကအကြီးကြီးဟာကို ဘယ်လိုလုပ်နာမှာလဲ၊ ချော့သွင်းပေးမယ်နော် "
(မိန်းကလေးများ၏ဘဝသည် ရည်းစားဘဝထဲကပင် နို့အကိုင်ခံရဖို့သေချာသည်။ ကံဆိုးလျှင်

လီးစုတ်ပေးရတတ်သည်။ ထို့ထက်ကံဆိုးလျှင် ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာတောင်ဖြစ်နိုင်သည်။ ရည်းစားက ညာတာပါတေးနှင့်ဟိုတယ်ခေါ်သွားလျှင်လည်း အလိုးခံရဖို့သေချာသည်။ ပုံစံမျိုးစုံနှင့် ခံ ရမည်။ သူကမှောက်ဆိုမှောက်၊ လှန်လျှင်လှန်။ ကိုယ့်ဖင်ကြီးကို သူကြည့်ပြီးဆောင့်လိုးနိုင်အောင် ကုန်းပေးရဦးမည်။ အိုးကောင်းကောင်း ကောင်မလေးဆိုပါက ဖင် အရိုက်ခံရဦးမည်။ ကိုယ်ကတက်ဆောင့်ပေးနေတုန်း ကိုယ့်နို့တွေကို
အားရပါးရနယ်ဦးမည်။ စားပြီးနားမလည်ကောင်တွေနှင့်တွေ့လို့ကတော့ သွားပြီ။။ဤကား- စကားချပ်)

ရွှေစင်လဲ စကားများမနေတော့ဘဲ ဝပ်နေအောင် ကုန်းပေးလိုက်တော့သည်။ လက်၂ချောင်းလုံးကို နောက်ပစ်ကာ
ဖင်သားကြီးတွေကို ဆွဲဖြဲပေးလိုက်တော့...
"အား နာလိုက်တာ၊ ပြန်ထုတ်ပါဦး "
စိုင်းက လီးကို ပြန်မထုတ်ဘဲ ဝင်ပြီးသလောက်ကို ထုတ်ချည်သွင်းချည်လုပ်ပေးနေသည်။
ထိုသို့လုပ်နေရာမှ တဝက်လောက် ဝင်အောင် ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ
"အမေ့ အရမ်းနာတယ် ကျွတ် ကျွတ် "
"မ ရယ်၊ ခဏနေရင် ကောင်းသွားမှာပါ "
"အား အရမ်းနာတယ် စိုင်း ဖြေးဖြေးလုပ်ပါဆို၊ မညာဘူး...၊ ဟင့်... ဟင့်... အား အား... "
"နည်းနည်း... ပြန်နှုတ်ပေးပါဦး.. ကျွတ် ကျွတ်.."
တခါတခါ လီးကို ဒစ်ဖျားရောက်တဲ့အထိ ဆွဲထုတ် ပြီး ပြန်ထိုးသွင်းလိုက်ရင် ရွှေစင့်မှာ အင့်ကနဲ၊အင့်ကနဲ။ ဖင်ခေါင်းတလျှောက်မှာလည်း ပူထူသွားတာပဲ။ သူက စိတ်လိုက်မာန်ပါ အားပါးတရ ဆောင့်လိုးတော့ သူ့လီးကြီးက
ရွှေစင် ဖင်ခေါင်းတလျှောက်မှာ ပွတ်တိုက်မိနေတော့တာပေ့ါ။ ဖင်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ စိုင်းရဲ့လီးက ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်ဖြစ်နေတဲ့ အရသာကို ခံလို့ကောင်းလိုက်တာ။ ကုလားကို ဖင်ခံရတုန်းနှင့် မတူဘဲ၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို
အကောင်းဆုံးပေးဆပ်နေရတာမို့ ရွှေစင်ကျေနပ်နေမိသည်။

"မောင် စောက်ဖုတ်ထဲမှာပဲ ပြီးပေးပါနော် "
"အင်း ... မ မှောက်အိပ်လိုက်နော်၊ ဖင်ကြီးကိုဘဲ ကော့ထောင်ထားပေး "
ဟု ပိုစေရှင်ပြောင်းရန် စကားဆိုသည်။ ရွှေစင်တကိုယ်လုံးကို မှောက်အိပ်ကာ
ဖင်သာထောင်ပေးထားလိုက်သည်။
ဒီ ပိုစေရှင်မှာ ရွှေစင့်လို အိုးကောင်းကောင်းဆော်မျိုးအတွက် ကိုက်လှပေရာ ဖင်ကြီးမှာ
တင်းကားထွက်နေတော့သည်။
"အင်း မောင် အမလေး ဟင် မောင်ရယ် "
စိုင်းစိုင်းလည်း ရွှေစင်ပေါ်မှ ခွကာ တံထောင်ဆစ်များကို ထောက်ထားရင်း မကုန်းမကွအနေအထားဖြင့် လီးသွင်းလိုက်တော့ ရွှေစင့်ပေါင်၂ချောင်းက စေ့ကပ်ထားတာမို့ လီးချောင်းကြီးက ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ဝင်သွားတော့သည်။

"အ… မောင်ရယ် မောင့်လီးကြီးပိုများ ကြီးသလားကွယ်…   "
ကိုယ့်လီးကြီးတယ်လို့ပြောရင် သဘောကျတတ်တဲ့ယောကျာ်းတွေရဲ့ သဘာဝအတိုင်း စိုင်းစိုင်းလည်း ပီတိဖြစ်ကာ တဖတ်ဖတ်နှင့် ဆောင့်လိုးပေးတော့သည်။

"ဟင်း..ဟင်း…မောင်…..မ… ပြီး..ပြီးချင်ပြီ….   "
ဟု မပီမသအသံလေးများက ထွက်ပေါ်နေ၍ လာလေသောအခါ အခန်းနားမှ ဖြတ်သွားသည့် ခြံစောင့် မော်ကြီးတယောက် နားစွင့်လိုက်မိတော့သည်။
မော်ကြီး အခန်းနားကို ကပ်၊ အပေါက်တယောက်မရရအောင်ရှာကာ ချောင်းလိုက်တော့ … အား လားလား… သူတို့အိမ်က မမလေးတယောက် စိုင်းစိုင်းအောက်မှာ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ မော်ကြီးကလည်း ဖာသည်တွေကို စိုင်းစိုင်းနဲ့အတူတူ ညှပ်ချလာခဲ့ဖူးတာမို့ ခေသူမဟုတ်။

မော်ကြီးလည်း ချာတိတ်ကြောင့် လိုးပွဲကို အငမ်းမရချောင်းနေမိသည်။ အသေးစိတ်မမြင်ရသော်လည်း စိုင်းစိုင်း ဆန့်ငင်တန့်ငင်ဖြစ်သွားတာကို ကြည့်ပြီး ဒီကောင်ပြီးသွားမှန်းနားလည်လိုက်သည်။ ချွတ်လေးက ရွှေစင့်ပေါ်မှာ ခဏ မှောက်နေပြီးနောက် ကမန်းကတန်း ထကာ အဝတ်အစားတွေဝတ်နေလေတော့သည်။ မှောက်နေသော ရွှေစင် ဖင်ပြောင်ပြောင်ကြီးတွေက အားရစရာကောင်းလှသည်။ ရွှေစင် ပေါက်စနလေးဘဝမှ မော်ကြီးတို့ လက်ပေါ်ကြီးလာခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဒီမြင်ကွင်းကြောင့် ချက်ချင်းလီးတောင်လာရတော့သည်။ ကံကောင်းရင် ကိုယ့်အတွက် စားဖို့ ခွင် ဖြစ်လာနိုင်တာမို့ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီးစောင့်နေလိုက်သည်။

စိုင်းစိုင်း သုတ်သုတ်လစ်သွားတော့ မော်ကြီး ကုပ်ချောင်းချောင်းနဲ့ အခန်းဝ ကိုသွားလိုက်သည်။ အခန်းတံခါးကို အသာလေးတွန်းလိုက်တော့ လော့ခ်မချထား။ မော်ကြီး ဝမ်းသာလုံးဆို့သွားသည်။ မော်ကြီးတစ်ယောက် တလုံးတခဲကြီးဖြင့် ဖြူဖွေးကာ တောင့်တင်းလှသော ရွှေစင့်ကို ချောင်းနေသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
နောင်ခါလာ နောင်ဈေး။ ဒီအိမ်က အလုပ်ထွက်ရလဲ သူ့အတွက် မထူးတော့။
ဘောင်းဘီတိုနဲ့ အောက်ခံဘောင်းဘီကို ချွတ်ကာ အသံလုံလုံနဲ့ ကုတင်နားကပ်သွားတော့ ဝင်းပြောင်နေသော ပေါင်မှန့်ကြီးနှစ်လုံးက သွားရေကျစရာ။
ရွှေစင်ကို ရုတ်တရက် ဆွဲလှန်ကာ တက်ဖိထားလိုက်သည်။ ကားသွားသော ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားထဲ လက်နှိုက်ကာ စောက်ဖုတ်ကို အုပ်ထားလိုက်သည်။ စောက်စိလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်ရင်း နို့ကြီးတလုံးကို ငုံရင်းစို့ပေးလိုက်တော့သည်။

ရွှေစင်လည်း စောက်ပတ်ကော၊ ဖင်ရော ကျိန်းနေလို့ မှိန်းနေရာမှ အလန့်တကြားကြည့်လိုက်တော့ အိမ်က ခြံစောင့်ဖြစ်သူ မော်ကြီးမှန်းသိလိုက်သည်။ သူမကို ဖိထားလျက် နို့ကြီးတွေကိုစို့နေသည်၊ စောက်စိလေးကို ကစားပေးနေသည်။
"ဟင်.. ဦး မလုပ်ပါနဲ့   သမီးကို လွှတ်ပါ   "
"မအော်နဲ့၊ မင်းနဲ့ စိုင်းစိုင်းဖြစ်နေတာကို ဂိတ်က ကောင်တွေ သိအောင် ငါလျှောက်ပြောလိုက်ရမလား ခဏလေးပါသမီးရယ် ငြိမ်ခံလိုက်ပါ…   "
"သမီးကို သနားပါအုံး ဦးရယ် … အ…   "

မော်ကြီးက ရွှေစင်ပေါင်တံတွေကို ပခုံးပေါ်ထမ်းကာ လီးကို သွင်းလိုက်သည်။ လီးက စိုင်းစိုင်းလောက်တောင် မရှည်သော်လည်း အလုံးတုတ်လှသည်။ တဆုံးဝင်ပြီဟော့ဆိုတာနဲ့ တရှိန်ထိုးဆောင့်တော့သည်။
"စွတ် စွပ် ဒုတ်ဒုတ် —စွတ်စွတ် "
"အား အအ—အီး အ ဖြေးဖြေး —အောင့်တယ် ဟင့် "

မော်ကြီးက လီးတန်ကြီးနှင့် စောက်ပတ်အတွင်းသာလေးများ ထိထိမိမိဖြစ်စေရန် လီးတန်ကြီးကို စောက်ခေါင်းထဲတွင် အပေါ်သို့ ကော်၍တမျိုး၊အောက်သို့စိုက်၍တဖုံ ဘေးတဖက်တချက်စီသို့စောင်း၍ ထိုးကာလိုးတာကတမျိုး ပညာပြ၍ လိုးနေတော့ရာ ရွှေစင်ခမျာ တအင်းအင်း ဖြင့်နာသံပေး လာရတော့သည်။
"အားအား အင်းအင်းဟင့် "
"ဆွဲမယ်နော် နို့တွေကို... "
မော်ကြီးမှာ လီးသေးသော်လည်း ဆောင့်အားသန်လှသောကြောင့် (ဂျပန်ကားတွေထဲကလို) ခပ်သွက်သွက် ဆက်တိုက် ဆောင့်၍ နေတော့ ရွှေစင့် တကိုယ်လုံး အီဆိမ့်၍ တက်လာရာပြီး စိတ်ကို မနဲပင် ထိန်းနေရလေသည်။
လက်ဖဝါးထဲမှာပြည့်အံလျှံထွက်နေတဲ့ နို့အုံဖွေးဖွေးတင်းတင်းအိအိကြီးကို ဆုတ်ပြီးတော့ချေပေးနေရင်း လက်မထိပ်ကလေးနဲ့နို့သီးခေါင်းတောင့်တောင့်လေးကို ဖိ၍ဖိ၍လိုမ့်လိုမ့်ပေးနေရာ စောက်ပတ်ထဲမှအထိ ၊ နို့သီးဖျားအတွေ့တို့နဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးတခုလုံးမှာလည်း ပွင့်ထွက်လုမတတ်ကိုအရသာရှိလာလေသည်။
ရွှေစင် ဖီးလ်တက်နေတာကို သိတဲ့ မော်ကြီးကလည်း ရွှေစင့်နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို အသေအချာ ငုံလိုက်တော့သည်။
မိမိအိမ်မှာ ခိုင်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းမွှေးဗလပွနဲ့ခြံစောင့်ကို မသတီသော်လည်း မိမိစောက်ပတ်ကြီးကိုပင် ကော့ကာအလိုးခံနေပြီမို့ ခြေထောက်၂ချောင်းကို မော်ကြီးခါးမှာ ချိတ်ကာ လက်သည်းများဖြင့် ကျောကုန်းကို စူးစိုက်အောင် ခြစ်၍အားပေးအားမြှောက်ပြုလိုက်တော့သည်.

"အထဲမှာ မပြီး... အ ... လိုက်ပါနဲ့... အ..အ.. သမီးရှိခိုးပါတယ်... "
"မင်း ငါ့ကို လီးစုတ်ပေးမလား "
"ဟုတ် ... အ.. အ "
"သေသေချာချာပြောစမ်း "
"ဦးလီးကြီးကို..အ.. သမီးစုတ်ပေးပါ့မယ်နော် "
"အေး ... ငါ့လရည်တွေမျိုဖို့ပြင်ထား "

မော်ကြီးတသက်နဲ့တကိုယ် ဖာ သည်မတွေကိုသာလိုးဖူးတာမို့ ရွှေစင့်ကိုလိုးရတာ အတိုင်းထက်အလွန်ပင်။ စောက်ပတ်ကလေးကလည်း ကျပ်လိုက်တာ ပြောမနေနဲ့တော့။ ကောင်မလေးနာထန်လာအောင် တစ်တစ်ခွခွတွေပြောခိုင်းပြီးတဲ့နောက် ပိုပြီးအရှက်ကုန်သွားအောင် တက်ဆောင့်ခိုင်းလိုက်သည်။

"ချာတိတ် ငါ့အပေါ်က တက်ဆောင့်ပေးစမ်း "
သူ့ကိုကလေးတယောက်လို ဆက်ဆံနေသော မော်ကြီးအား ပညာပြရန် ပက်လက်လှန်ပေးထားသော မော်ကြီး၏လီးတုတ်တုတ်ကြီးအား ဆောင့်ချကာလိုးပေးလိုက်တော့သည်။ တခါတခါ ဖင်ကို စကောဝိုင်း

ဝိုင်းပေးလိုက်သေးသည်။ ဘဲကြီးအပြတ် ဖီးလ်ယူနိုင်အောင် ဖင်ကိုပင့်ရှူကာ စောက်ပတ်ထဲမှ ဆွဲ
ညှစ်ပေးလိုက်သည်။ ရွှေစင်လည်း မော်ကြီးပေါ်မှာတက်ဆောင့်ရင်း စောက်ပတ်ကြီးတခုလုံး
ထူပူစပ်ကောင်းနေသော အရသာထူကြီးကိုမူးမူးမေ့မေ့ခံစားနေရသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မော်ကြီးက
ရွှေစင့်ကို ခါးမှ ဖက်ကာ အမှတ်မထင် ကျုံးဖက်ချလိုက်လေတော့သည်။ ပြီးတာနဲ့
ခါးမှာမော်တာတပ်ထားသလို တရကြမ်းဆောင့်တော့ ရွှေစင်တယောက် တကိုယ်လုံးမှာရှိနေတဲ့
အကြောမှန်သမျှတုန့်ခါဆန့်ထွက်ပြီးတော့ ဖျင်းကနဲဖျင်းကနဲ ရှိန်းဖိန်းအီဆိမ့်သွားလေသည်။
သူမကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ပြီးနောက် မော်ကြီးတယောက်လဲ သူမစောက်ခေါင်းထဲ
နွေးတေးတေးသုက်ရည်များ ပန်းထဲ့ကာ ပြီးသွားတော့သည်။သူမအထဲမှာ မော်ကြီးပြီးလိုက်တာကို
အော့နလုံးနာလှသော်လည်း သူမ ခါးကို လက်၂ချောင်းဖြင့် ချုပ်ထားတာမို့ မရုန်းသာ။ လက်၂ဖက်နဲ့
ချုပ်ထားတာကို လွှတ်လိုက်တော့ ရွှေစင် သူ့ကို ကားယားခွကာ ကိုယ်ကို တဖြေးဖြေးချင်းရွှေ့လိုက်သည်။
ရွှေစင့်စောက်ဖုတ်နဲ့ သူ့မျက်နှာကွက်တိဖြစ်လောက်ပြီဆိုတော့မှ စောက်ဖုတ်နဲ့ မော်ကြီးမျက်နှာကို
ပွတ်လိုက်တော့သည်။
"သမီး စောက်ဖုတ်လေးကို ရက်ပေးပါ၊ စောက်ပတ်ထဲက သုက်ရည်တွေ စင်သွားအောင်စုပ်လိုက်ပါနော်..
"

"ဟင့်ဟင့်..ရက်ပါ..ရက်ပေးစမ်းပါ.. "

မော်ကြီးက သူ့ပါးစပ်နားတဝဲဝဲဖြစ်နေသော ရွှေစင်စောက်စိလေးကို လျှာနဲ့လျက်ပေးလိုက်သည်။လျှာဖျားက
စောက်စေ့ထိပ်ကို သေသေချာချာပွတ်စုပ်ရက်ပေးနေရာ ရွှေစင်တယောက် ထိုင်ရမလို ထရမလိုဖြစ်ကာ
စောက်ပတ်နှင့် မော်ကြီးမျက်နှာပို ထိအောင်ပွတ်ပေးနေတော့သည်။ မော်ကြီးလည်း ဒီလိုအမှန်အကန်
စောက်ဖုတ်မျိုးမရက်ဖူးတာကြောင့် ရွှေစင့်ကို ရက်ရက်ရောရော ဂျာပေးလိုက်သည်။
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကိုပါးစပ်နှင့်ငုံခဲစုပ် သလို လျှာကိုလည်းထုတ်ကာ
လှည့်ပတ်ရက်ကစားပေးသည်။ စောက်ပတ်ရက်ပေးနေ သောလျှာသည်စောက်ပတ်နှင့်စအိုပေါက်အကြား
အသားနေရာလေးဆီသို့ပါနယ်ကျော်သလိုရောက်သွားသည်။ စအိုပေါက်လေးကိုမထိတထိဖြစ်သွားသည်။
ထို့နောက် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ၊ အကွဲကြောင်းတလျှောက် လျှာထိုးထည့်လိုက်တော့
သုက်ရည်ဖြူဖြူတွေ စီးကျလာတော့သည်။ ရွှေစင့်စောက်ရည်များနဲ့ ကိုယ့်သုက်ရည်တွေ
ကိုယ်ပြန်မျိုချနေရသည်မှာ မျက်နှာတခုလုံးပေပွကုန်တော့သည်။ ပျော့ကျနေသော လီးကြီးမှာ
ထူးခြားလှသော အတွေ့အကြုံကြောင့် ပြန်လည် ထောင်မတ်လာရပေပြီ။ အချိန်သိပ်ကြာကြာရတော့မှာ
မဟုတ်လို့ မော်ကြီးလည်း ရွှေစင့်ကို လီးစုတ်ခိုင်းရန် မတ်တတ်ရပ်လိုက်တော့သည်။
မော်ကြီးလီးကို ရွှေစင် ထိပ်က စငုံနေပါပြီ။ လက်တဖက်က လီးအရင်းက ကိုင်ပြီး
လီးတချောင်းလုံးဝင်အောင်ကြိုးစား ငုံ နေရင်း နောက်လက်တဖက်ကလည်း တွဲကျနေတဲ့ ဥများကို
ကစားပေးနေသေးသည်။ လျှာဖျားလေးနဲ့ ဒစ်ပတ်လည်ကို ထိုးလိုက်တဲ့ အခါတိုင်းမော်ကြီးတယောက်
တညည်းညည်းတညူညူ ဖြစ်နေရတော့သည်။ လီးကို အောက်ခြေက ပင့်ကိုင်ပြီး သူ့ပါးစပ်ကို
စောက်ပတ်လို သဘောထားပြီး အသားကုန် လွေပေးနေတဲ့ ရွှေစင့်မျက်နှာလေးဟာ စိတ်ကြွစရာမို့ မော်ကြီး
အကောင်းကြီးကောင်းကာ ပြီးလုပြီးခင် ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ မော်ကြီး တယောက် ဘယ်လိုမှ
မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ လီးကို ရွှေစင့်ပါးစပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ ခပ်သွက်သွက် ဂွင်းတိုက်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့

လရည်တွေက ရွှေစင့်မျက်နှာအနှံ့ စဉ် ထွက်ကုန်တော့သည်။

စကားမစပ် -ဦးမောင်မောင်တယောက်ကတော့ သူ့ချွေးမချောလေးအား စားခွင့်ရမည့် အခါကောင်းကို ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ထုတ်ကာ စောင့်ဆဲ စောင့်မြဲပင်ဖြစ်သည်။ သူမ၏ အရုက်ကို ကာကွယ်ပေးခဲ့သော ဦးမောင်မောင်အား မိရွှေစင်တယောက် ဘယ်လို ကျေးဇူးဆပ်လိုက်သလဲဆိုတာကိုတော့ စာဖတ်သူများကြိုက်သလို ယူဆနိုင်ပါကြောင်း..... ။

တချို့ အပိုင်းလေး ကျနော် ဖြတ် ညှပ် ကပ် လုပ်ထားတယ် ... အဟီး

Disclaimer: Unprotected sex is fine in fiction, but can be deadly in real life.

မောင်ဟိတ်ဘလော့မှတစ်ဆင့်ကူးယူဖော်ပြသည်။